

ஆசார்ய வ்ருக்டம்

(ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம் கோவை -மின் மாத இதழ்)

திருவாடிப்பூரம் சிறப்பு இணைப்பு

22.07.2023

சித்திரக்கார கலைஞர்: மாலதி பாலாஜி மும்பை

ஆண்டாள்

கலி 98 வதான நள வருட -ஆடி பூரம் -
பெரியாழ்வார் என்கிற விஷ்ணு சித்தர்
நந்தவனத்திலே துளசிச் செடியின் கீழே கிடைத்த

அழகிய பெண் குழந்தை --கோதை

-ஆண்டாள் பூமிப் பிராட்டியின் அவதாரம்

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவஹீந்திரபுரம்

ஸ்ரீ ஆண்டாள்-திருவாடிப்பூரம் சிறப்பு இணைப்பு 2023

பொருளடக்கம்

எண்	தலைப்பு/Topic	பக்கம் எண்
1	Tamil ஆண்டாளின் தனியன்	1
2	வாரணமாயிரமும், மணமாமாலையும்- க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன்	2
3	ஆண்டாளே ஆண்டாளே! ஆடிப்பூர சிறப்பு குறுக்கெழுத்துப் புதிர்! -- க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன்	7
4	ஆண்டாள் ஆடி ஊஞ்சல் பாடல்- க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன்	8
5	ஹேமா ராகவனின் கவிதை	9
6	நாச்சியார் திருமொழியில் புதிர் :-கோதைலக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாஸன், ஓசூர்	10
7	ஆடிப்பூர பாவையவள்- சித்ரா அமுதன்	11
8	ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஆத்திச்சூடி- சித்ரா அமுதன்	12
9	ஆண்டாளே ஆண்டாளே! ஆடிப்பூர சிறப்பு குறுக்கெழுத்துப் புதிர்! விடைகள்--- க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன்	13
10	நாச்சியார் திருமொழியில் புதிர்- சரியான விடைகள்- கோதைலக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாஸன்	14
11	English Aandaal-An introduction by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan	15
12	Interpretations of the name Goda by Oppilippan Koil VaradAchAri Sadagopan	16
13	The Connection between GodhA & Soodi Koduttha NAcchiyAr by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan	18
14	The MahA veeran that AndAL visualized and saluted by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan	19
15	IS ANDAL A BRIDAL MYSTIC by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan	22
16	The Artha Panchakam by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan	25
17	Sri Ramanuja & Aandaal by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan	26
18	Swamy Desikan on Godha- Swami Desika's Godha sthuthi by Anbil Ramaswamy	29
19	Andal's 143 by Krishna Varahan	37
20	ஆண்டாள் வாழித்திருநாமம்	43

நீளா துங்க ஸ்தனகிரி தட ஸுப்தம்
 உத்போத்ய க்ருஷ்நம்
 பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதி சத சிரஸ்
 சித்தம் அத்யாபயந்தீ
 ஸ்வோசிஷ்டாயாம் ச்ரஜிநிகளிதம்
 யாபலாத் க்ருத்ய புங்க்தே
 கோதா தஸ்யை நம இதம் இதம் பூய
 ஏவாஸ்து பூய:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

வாரணமாயிரமும், மணமாமாலையும்

க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணியபுரி (பூனா)

முன்னுரை:

ஸ்ரீ பெரியாழ்வாரால் தனது துளசி வனத்தில் கண்டெடுத்துச் செல்லக் குழந்தையாக வளர்க்கப்பட்ட கோதை என்னும் ஸ்ரீ ஆண்டாள், எம்பெருமானான கண்ணனிடம் அலாதி பக்தி கொண்டு தனது உடல், உயிர், மற்றும் ஆவி யாவுமே, கண்ணனுக்கேயென அர்ப்பணித்தவள். அவன் இல்லையேல், தானும் இல்லை என வாழ்ந்தவள். தமிழ்ப் பாசுரங்களால், தனது ஆவலை, நாச்சியார் திருமொழியாக ஆக்கி வடித்து அதிலே உருகுகின்றாள். அவற்றுள், அடியேன் படித்து, இன்புற்று, மகிழ்ந்த சிறப்பான வாரணமாயிரம் பாசுர வரி விளக்கங்களை, இங்கே, சிறு கட்டுரையாக்கி, தங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். தவறுகள் ஏதேனும் இருப்பின், பொறுத்து, நல்லவை இருப்பின் ஏற்று, அடியேனுக்கு ஆசி வழங்க, திருமால், கோதையின் பாதங்களில் பணிந்து வேண்டுகின்றேன். ஆடிப்பூர அரிய வைபவம் கோதைக்கு கோலாகலமாக்க, அடியேனும் ஓர் பொருளாக செய்ய விரும்பும் வியாஸம் சிறு முயற்சி...

நாச்சியார் திருமொழி :

திருப்பாவையில், மார்கழி மாதம் முழுவதுமே நோன்பிருந்து, தோழியரைத் திரட்டிக் கொண்டு, கண்ணனையும் துயில் எழுப்புவதோடு, தமது வேண்டுகலை அவனுக்குப் பணியாகவே செய்ய நினைத்து இருந்தது தெளிவாகும். அப்படி துயில் எழுந்த கண்ணன் தன்னிடம் வருவான் என எதிர்பார்த்தவளுக்கு ஏமாற்றம் இருந்ததனால், நாச்சியார் திருமொழியாகத் தம் மொழியைப் பாடத் தொடங்குகிறாள். தைமாதம் முழுவதும் கண்ணனுக்காக காத்திருந்து களைத்துப்போனவள், மாசி மாதத்தில் மன்மதனை அழைக்கிறாள். கண்ணனை நோக்கி காமபாணம் விடச்சொல்லி கேட்கிறாள். பங்குனியில் உனை நோக்கி நோன்பு இருக்கிறேன் என்கிறாள். அப்படியும் நீ என்னை கண்ணனுடன் சேர்த்துவைக்கவில்லை என்றால், அந்த பாவம் உன்னையே சேரும் என சாபமிடும் தொனியில் கூறுகிறாள். இன்னும், பத்துப் பத்தாய்ப் பாடல்கள் கொண்டு, சோலை, மலர்கள், குயில்கள், மயில்கள் என்று எதனைப் பார்த்தாலும், யாரைப் பார்த்தாலும் கண்ணனே தெரிகின்றதால் வாட்டமுறுகிறாள். தவிக்கிறாள். புலம்புகிறாள். அவனைச் சேர முடியாமல் செந்தமிழால் பாசுரங்கள் சேவிக்கிறாள்.

வாரணமாயிரமும், மணமாமாலையும்:

நாச்சியார்த் திருமொழியால், தையொரு திங்களெனத் துவக்கித் தனக்காகவே, தன்னை எண்ணித் தவிக்கின்ற ஆண்டாளின் உயர்ந்த காதல் தோய்ந்த பக்திக்குப் பரிசளிக்கக் கண்ணனும் மனம் இரங்குகின்றான். தானும், விருப்பமுற்று அவள் கனவில் தோன்றித் திருமணக் கோலமேற்று அவளை மணம் புரியும் காட்சிகளைத் தருகின்றான். கூடவே, பெரியாழ்வார் கனவிலும் தோன்றி, அவரது செல்ல மகளைத் தாமே மணம் கொள்ளப் போவதாகவும், அதற்காவே, அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு அரங்க

மாநகர் வரும்படி அழைத்து மறைகிறான். ஆண்டாள் முன்ஜென்மத்தில் பூமிபிராட்டியாக

பெருமாளை மணம் புரிந்த காட்சியே மீண்டும், அவள் கண்முன்னே கனவாக விரிகிறது. தான் மணமாலை ஏந்தி வர, மாலை நெஞ்சில் சுமந்த மணமாலை, தான் நினைத்த திருமாலையே தருவதால், அது மணமாமாலை ஆகின்றது. மகிழ்ச்சி பெருகுகின்றது. அந்த நிகழ்வுகளை எல்லாம் தன்னுயிர்த் தோழிக்குத் தெரிவித்து தனது ஆனந்தத்தைப் பகிர்ந்து கடைசி வரிகளில் கனாக் கண்டேன் தோழி எனச் சொல்லி திருமணச் சடங்குகளை விவரிக்கின்றாள். கனவிலே கண்ணபிரானை மணந்து கொண்ட இவ்வாறு பாடியப் பாடல்களின் பாசுரத் தொகுப்பை நாச்சியாரின் திருமொழி ஆறாம் பத்தாக வருகின்றது. இதனை, வாரணமாயிரம் என்று கூடச் சொல்வர். இனி வரும் பகுதிகளில், இந்த விவரிப்பை ஒவ்வொரு பாசுரம் வழியாகவே அறிந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

முதல் பாடல் மாப்பிள்ளை வரவேற்பாகும். அத்தோடு:

*வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றான் என்றெதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி நான்”-*

எனத் துவக்கும் பாடலில், ஆயிரம் யானக் கூட்டத்தோடு கண்ணன் வரும் காட்சிப் படலம் காட்டுவது தனது கனவு பலிக்கும் என்பதையே. இன்றும் கூட, கனவுப் பலன்களில் இதைச் சொல்வது உண்டு. இன்னொரு கோணத்தில் பார்த்தால், அன்று ஓர் ஆனையின் இடர்த் தீர்த்த காரண மூர்த்தியாம் நாரணனுக்கு நன்றி சொல்ல ஆயிர வாரணங்கள் அவனைச் சூழ வந்ததாகக் எண்ணிப் பார்க்கவும் தோன்றுகிறது. பொருத்தமாகவும் அமைகிறது. நாராயணன் ஆயிரக்கணக்கான யானைகள் தொடர்ந்து வர மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் வந்ததாகவும், அவரைப் பார்ப்பதற்கும் சேவிப்பதற்கும் பூரணப் பொற்கலசங்கள் வைத்து, வாயிற்புறத்தில் வரவேற்பு தருவதாக உள்ளது.

இரண்டாவது பாடல், நிச்சயதார்த்தம் நிகழ்வாகக் காட்டுகிறாள் கோதை. நாளைக்கு முகூர்த்தம் என்று நிச்சயித்து சிங்கம் போன்ற கோவிந்தன் தென்னம் பாலையும் கமுகும் கட்டப்பட்ட பந்தலில் புகுவதைக் கனவில் காண்கிறேன், என்று தோழியிடம் கூறுகின்றாள். அதைக் கீழ் உள்ளபடி பாடலாக்குகிறாள்.

*நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தல் கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் என்பான் ஓர்
காளை புகுத கனாக் கண்டேன், தோழி! நான்.*

முன்றாவது பாடலாக பெரியவர்கள் அனுமதித்துப் பெண்ணுக்கு மணமாலை அணிவிக்கும் நிகழ்வாக,

*இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்-குழாம் எல்லாம்
வந்திருந்த என்னை மகட் பேசி மந்திரித்து*

மந்திரக்கோடி உடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழி! நான்

என்றபடி, தேவர்களின் தலைவனான இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்கள் எல்லாம் வருகை புரிந்து என்னை மணப்பெண்ணாய் மணம் பேசி மந்திரங்கள் சொல்லி எனக்கு புதிய ஆடைகளைக் கொடுத்து அவற்றை அணிந்து வந்தபின்

மைத்துனியாகிய கண்ணனின் தங்கை, துர்க்கை தேவி எனக்கு மணமாலையை அணிவிக்க நான் கனவு கண்டேன் தோழி என்று மகிழ்கிறாள் கோதை.

நான்காவது பாடல் காட்டுவது, புனிதக் காப்பு~ நாண் கட்டும் படலமாகும். திருமணச்சடங்கின் ஒரு பகுதியாக நான்கு திசைகளிலிருந்தும் புனிதநீரினைக் கொண்டுவந்து அந்தணர்களில் சிறந்தோர் பலபேர்கள் மந்திரங்களால் ஒதி அப்புனிதநீரினைத் தெளித்து தாமரை மலர்களை அணிந்துள்ள புனிதமான கண்ணனுக்கும், எனக்கும் கையில் காப்புக் கயிறு கட்ட நான் கனவு கண்டேன் தோழி என்று மொழிகின்றாள்.

நாற்றிசைத் தீர்த்தங்கொணர்ந்து நனி நல்கி
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லாரெடுத்தேத்தி
பூம்புனை கண்ணிப் புனிதனோடென்றன்னை
காப்பு நாண்கட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழி! நான்

அடுத்ததான ஐந்தாவது பாடலில் தீபத்தால் ஆரத்தி சுற்றுகின்ற நிகழ்வு கண்டதாக நாச்சியார் தெரிவிக்கின்றாள் தனது தோழியிடம். இதுவும் திருமணச்சடங்கில் ஓர் அங்கமே. இளம் பெண்கள் சேர்ந்தபடி ஒளி வீசுகின்ற தீபங்களை ஏந்தி வந்து திருமணப் பந்தலுக்கு எதிரே வரனை வரவேற்கக் காத்திருக்கையில், மதுரையார் மன்னனான கண்ணபெருமான், கம்பீர நடையுடன் கல்யாண மண்டபத்துக்குள் நுழைகின்றதைத் தெரிவிக்கின்றாள். பாசுர வரிகளில் சொல்லும்போது,

கதிரொளிதீபம் கலசமுடனேந்தி
சதிரிளமங்கையர் தாம் வந்தெதிர் கொள்ள
மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டெங்கும்
அதிரப்புகுதக் கனாக் கண்டேன் தோழி! நான்

என்கின்றாள்

ஆறாவது பாடலில் கைத்தலம் பற்றும் பாணிக்ரகன நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது. சுப சகுணமான மத்தள ஓசை முழங்கியும் வரி சங்க நாதங்கள் இசைக்கும்படியான தருணம் வந்தது. அப்போது, முத்துக்கள் அலங்காரம் நிறைந்தப் பந்தலின் கீழ் மதுசூதன் வந்து என் கை பற்றினான் என்பதாகத் தோழியிடம் கனவினை விவரிக்கிறாள். அந்தப் பாடல் இதோ:

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத
முத்துடைத்தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்தென்னை
கைத்தலம் பற்றக் கனாகண்டேன் தோழி! நான்

முக்கிய கட்டங்களில் ஒன்று அக்னி சாட்சியாக அதனை வலம் வருவதை அடுத்து கோதை கனவில் கண்டதாய்ச் சொல்கிறாள். இது ஏழாவது பாசரம். அந்தணர்களான வேத விற்பன்னர்கள் மந்திரங்கள் ஒதிய வண்ணமிருக்க, மாதவன் கைத்தலம் பற்றியபடியே, தர்பங்களைச் சுற்றுமாக வைத்தத் தீயினை வலம் செய்கின்றதை கனவில் பார்த்ததாகத் தோழிக்குத் தெரிவிக்கின்றாள், ஆண்டாள்.

*வாய் நல்லார் நல்ல மறைமோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து
காயசின மாகளிறன்னான் கைப்பற்றி
தீவலம் செய்யக் கனாக் கண்டேன்தோழிநான்*

எட்டாவது பாடலில், அம்மி மிதித்தல் என்னும் பண்பாட்டை நாச்சியார் தாம் அனுபவித்ததாகக் கூறிக் குளிர்கிறாள். இதுவும் மணக்கோலம் கொண்ட மங்கை காணும் ஓர் மங்கல நிகழ்வாகும். இப்பிறவிக்கும் ஏழேழு பிறவிக்கும் நான் பற்றுக் கொண்டிருக்கும் நாராயணன். சிவந்த, மென்மை பொருந்திய தனது கையினால் எனது அடியை (காலை)ப் பிடிக்க நான் அம்மி மிதித்ததாகக் கனாக் கண்டேன் தோழி என்கின்றாள். மகிழ்ச்சி இருந்தாலும் எம்பெருமானின் கரம் பட்டு பெண்ணுக்குரிய நாணமும் உண்டாகியதை உட்பொருளாக்குகிறாள் இவ்விதமாக,

*இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மையுடையவன் நாராயணன் நம்பி
செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கனாக் கண்டேன் தோழி! நான்.*

அடுத்து வருகின்ற ஒன்பதாவது பாடல், பொரியிடல் நிகழ்வாகும். நாச்சியார், சகோதரர்கள் கொடுத்த பொரியினைத் தன் கையில் வாங்கிக்கொண்டு கண்ணனே அதனை அக்னியில் சேர்ப்பதாகக் கூறுவது.

*வரிசிலை வாள் முகத்து என்னை மார்தாம் வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித்து என்னை முன்னே நிறுத்தி
அரிமுகனச்சுதன் கைம்மேலென் கை வைத்து
பொரி முகந்தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்*

பத்தாவது பாசரத்தில் மங்கல நீர் தெளித்தல் என்பதை சுப நிகழ்வுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாகத் தெரிவிக்கின்றாள். குங்குமம், குளிர்ந்த சந்தனக் குழம்பும் திருமேனியில் பூசி யானை மேல் ஏறி அழகிய வீதிகளில் நானும் அச்சுதனும் ஊர்வலம் கண்டு திருமஞ்சனமாட்டினர் என்று தோழியிடம் சொல்லி மகிழ்கிறாள் ஆண்டாள். மணக்கோலமாக எல்லா நிகழ்வுகளும் சுபமாக சுகமாக நடந்தேறின என்பதைத்தான்,

*குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கலவீதி வலம் செய்து மணநீர்
அங்கவனோடும் உடன் சென்றங்காணை மேல்
மஞ்சன மாட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழி! நான்*

என்று சொல்லி முடிக்கின்றாள்.

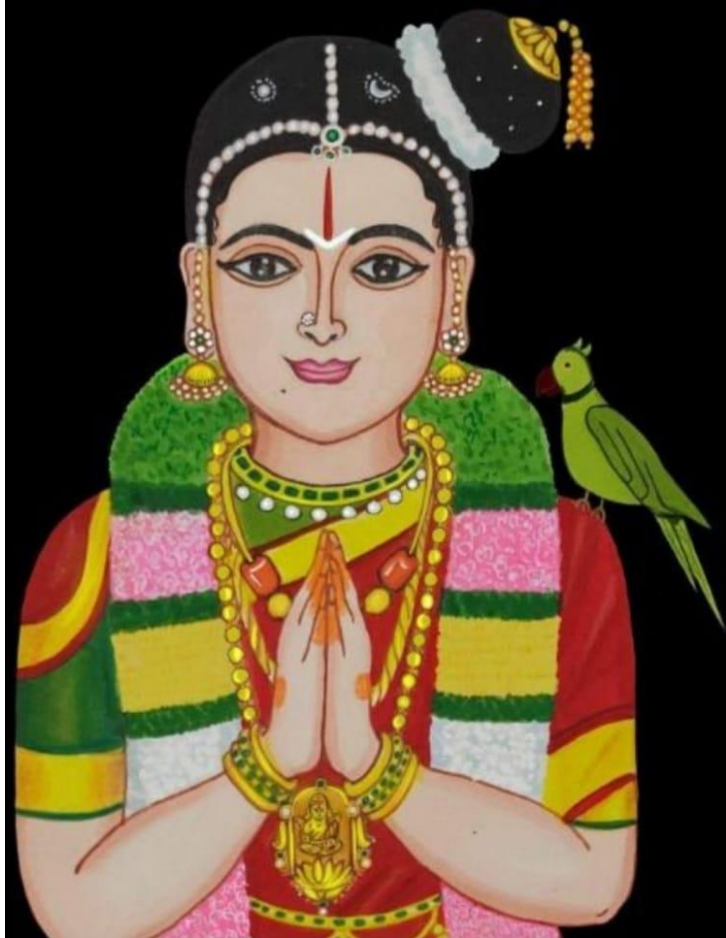
இறுதியில்,

ஆயனுக்காக தான் கண்ட கனாவினை
வேயர் புகழ் வில்லி புத்தூர்க் கோன் கோதை சொல்
தூய தமிழ் மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாயும் நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே.

என்றபடியாக, பெரியாழ்வாரின் திருமகளான ஆண்டாள் எம்பெருமானைத் தான் மணம் புரிவதாகச் சொல்லும் 'வாரணமாயிரம்' எனத் தொடங்கும் இப்பத்துப்

பாசுரங்களைச் சொல்பவர்கள் சகல செளபாக்யங்களுடன் மணவாழ்க்கை அமையப் பெற்று சிறந்த பிள்ளைகளைப் பெற்று மகிழ்வர் என்று பாசுரப் பலனாகச் சொல்லி நிறைவு செய்கிறாள். அதனால்தான், வாரணம் ஆயிரம் பதிகம் பாராயணம் செய்தல் நலங்கள் பயக்கும். நல்ல திருமணப் பேற்றினை அளிக்கவும் வல்லது என்பது பெரியவர்கள் கூற்று. அது மட்டுமன்றி, எம்பெருமானின் திருவருளும் சேர்க்க வல்லது ஆகும். எனவே, நாம் எல்லோரும், நாச்சியார் மொழிந்த வாரணமாயிரம் பதிகத்தை மொழிந்து கண்ணன் திருத்தாளைப் பற்றியே வாழ்வோம்! ஆண்டாளின் அவதாரத் திருநாளாம் ஆடிப் பூரத்தில் ஆண்டாளுக்கு இந்தக் கட்டுரை சமர்ப்பணம் அடியேன் செய்து பணிகிறேன்..

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

ஆண்டாளே ஆண்டாளே!

ஆடிப்பூர சிறப்பு குறுக்கெழுத்துப் புதிர்!

ஆக்க முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்யபுரி(புனா)

ஆண்டாளின் பெருமைகளை குழந்தை முதல் பெரியவர்கள் அனைவரும் அறிவர். அவரது ஆடிப்பூரம் திருவவதாரம் ஒட்டி, அவரைப் பற்றியும், அவரது இனிய தமிழ்ச்சுவை மிகுந்த பாசுரங்கள் பற்றியும் கீழுள்ள புதிர் மூலம் கண்டறிந்து விடுவித்து மகிழலாம்.. ஆண்டாளை வணங்கி அவரது திருப்பாவை மற்றும் நாச்சியார் திருமொழி பாசுரங்களை பாடி பதங்கள் அறிந்து கொண்டு நாளை நன்னாளாக்குவோம்!

1							2
					3	4	
	5		6		7		8
						9	
	10					11	
				12			
		13			14		
15			16				17

குறிப்புகள்:

இடமிருந்து வலம்: 1. ஆநிரை ரட்சகன், --- வரில் கூடிடு கூடலே 9. வளைந்த காதணி
10. பெருமானார், வேங்கடத்துள் நின்ற அழக --- நாச்சியார் கூறுவது 15. பன்னிரு நாமங்களுள் ஒன்று, ---
--வந்தென்னை கைத்தலம் பற்ற

வலமிருந்து இடம்: 2. காடு, --- இடைத் திரிவதோர் 4. தொடுத்த --- வரவெங்கும் காணேன் 8.
மணமாலை---சூட்டக் கனா கண்டேன் என்கிறார் ஆண்டாள் 11. ---த்து வாழ்வீர்கள் நாமும் நம்
பாவைக்கு 12. கிராமத்தை விட பெரிய இடம், வில்லிபுதுவை --- 13. கண்ணன் அரசாண்ட இடம், ---
பிரானுக்கே சங்கற்பித்து 14. பங்குனிநாள் --- பாரித்தோம்

மேலிருந்து கீழ்: 1. பெரியாழ்வார் குழந்தை ஆண்டாளுக்கு வைத்து அழைத்த பெயர் 3. கோடு, ---
வளை இல் புகுந்து 5. நல்குணமுள்ளவன், நம்மை யுடையவன் நாராயணன் --- 6. தெள்ளியார் பலர்
கைதொழும் --- 8. அருகே கூப்பிடு 12. பெருமாள் யானை, சிங்க வாகனத்தில் உலவும் காட்சி, --- அழகு 14.
தோரணத்தில் உபயோகிப்பது, பாளை மற்றும் ---

கீழிருந்து மேல்: 7. சிரம் 11. மோகூத்திற்கு நாதன், துன்பக் கடல்புக்கு --- என்பதோர் தோணி
பெறாது உழல்கின்றேன் 15. வளர்ந்த கண்ணன் வாழ்ந்த இடம், --- புறத்தென்னை உய்த்திடுமின் 16.
ஆண்டாள் வைத்த நூறு அக்கார அடிகில் பாத்திரம் 17. கண்ணனுக்குப் பிடித்தது... வெள்ளை நிறத்தது
உறிமேல் வைத்த ---

சரியான விடைகள் 13 ம் பக்கத்தில் உள்ளன

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

ஆண்டாள் ஆடி ஊஞ்சல் பாடல்

பாடல் ஆக்கம்: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணியபுரி (புனா)

ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல், ஆடிடு ஆடிடவே!
அழகுடன் ஆடு! ஆண்டாளே ஆடு! ஆடிடு ஆடிடவே!
கண்ணனைக் கருநிற வண்ணனை மன்னனை காணவே ஆடிடுவாய்!
எண்ணமும் இதயத்துப் பண்ணுமாய் இணையவே இசைந்தே
ஆடிடுவாய்! விண்ணவன் நாயகன் விரும்பிட வருவான், விரைந்தே
ஆடிடுவாய்! புண்ணியம் தருபவள் புவிமகளே, நீயருள் புரிந்திட
ஆடிடுவாய்! (1)

(ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல்)

ஆழி அரவணை மாதவன் தோளிலே அசைந்திட ஆடிடுவாய்!
ஊழிதோ றாழியும் வையகங் காத்தருள் உடன்நின்று ஆடிடுவாய்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநாபனை பற்றியே ஆடிடுவாய்
வாழும் அடியவர் யாவர்க்குமது வழியென்றே ஆடிடுவாய்! (2)

(ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல்)

மாணிக்கம் கட்டி மரகதம் கூட்டி மகிழ்ந்தேநீ ஆடிடுவாய்!
ஆநிரையும் ஆய்ச்சியர்தம் அகமும்குளிர அவனோடே ஆடிடுவாய்!
தேனீக்கள் சோலைமிகும் திருவரங்க நாதனுடன் ஆடிடுவாய்!
காணிக்கை அவன்கமல மலரடிக்கே கரைசேர்க்க ஆடிடுவாய்! (3)

(ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல்)

வாழ்விலும் தாழ்விலும் வாசுதேவன் என்று வாழ்ந்தே ஆடிடுவாய்!
நாழிகை வாழினும் பிரானன்றி நானில்லை என்றே ஆடிடுவாய்!
வாழ்விக்க வாரணம் ஆயிரம் கனவிலும், கைசேர ஆடிடுவாய்!
ஆழ்துயர் அகலவே அவனேதன் விதியெனக் கண்டாய், ஆடிடுவாய்! (4)

(ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல்)

ஏடுகள் உன்பெருமை எடுத்தேத்த வல்லதோ என்றே ஆடிடுவாய்!
எம்பிரான் பக்கலில் எமக்காக நீயன்றோ என்றே ஆடிடுவாய்!
பாடுகள் குறையவும் பக்தியே வளரவும் பாடியே ஆடிடுவாய்!
பரிவினைக் காட்டியே தந்தையும் காட்டினார் பரந்தாமனோடு
ஆடிடுவாய்! 5

(ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல்)

ஆடியில் அவதாரம் ஆடிப்பூரணி இன்றுநீ ஆடிடுவாய்!
ஆழ்வாரே வளர்த்து அரங்கனிடம் சேர்த்தார் ஆதலால் ஆடிடுவாய்!
பாடியப் பாவையும் தையொரு திங்களும் பரிசென ஆடிடுவாய்!
பல்லாண்டு பாவையே! கோதையே! நீயும் பரமனுடன் ஆடிடுவாய்! (6)

ஆடி ஊஞ்சல், ஆடிடு ஊஞ்சல், ஆடிடு ஆடிடவே!
அழகுடன் ஆடு! ஆண்டாளே ஆடு! ஆடிடு ஆடிடவே!

சுபம்

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

வந்தே குரு பரம்பராம்//

தடந்தோளான் அடியிணைக்கே ஆட்படுமின் என்றுரைத்த/
மடமயிலாள் கோதையிவள் அடிசூடும் பேறுடையோம்!/
விடமுண்டான் பணிகொண்டு விண்ணோர்க்கு அமுதீந்த/
நெடுமாற்கு இனியவளெம் நெஞ்சினில்வந் தமர்ந்தனளே!//

கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருகிக் கண்ணனிடம்/
உற்றோம்யாம் உனக்கேதான் ஆட்செய்வோம் என்றுரைத்த/
பொற்கொடியாம் கோதையிவள் புகல்மொழிகள்
மனத்தகத்தே/
சற்றேனும் பிறழாமல் கொண்டோர்க்கு நிகரெவரே?// (2)

ஆலிலைமேல் துயில்கொண்டு அண்டங்கள் ஆண்டருளும்/
பாலகனைத் தன்வசமாய்க் கொண்டவளெம்
கோதையிவள்,
தாளிணைகள் துணைகொண்டு தஞ்சமெனப் புகுவார்கள்/
கோளரிமா தவனருளால் ஆளுவரே ஈருலகும்!// (3)

நேயமுடன் நிமலனுடை நாமங்கள் நவிலுவினரேல்/
மாயனிவன் மாதவனும் மகிழ்ந்துடனே வந்தருள்வான்!/
வேயர்புகழ் அணிபுதுவைக் கோதையருள் தீந்தமிழைப்/
பாடுமருள் பெற்றோமால் வேறெதுவும் வேட்டிலமே!// (4)

திருவாடிப் பூரத்துச் செகத்துதித்த கோதைதமிழ் மறவாமல்
அவளருளால் மகிழ்ந்தளித்த கவிமாலை!

அடியேன்,

ஹேமா ராகவன் வயநாடு.

சோபக்ருத், திருவாடிப்பூர நன்னாள்.

நாச்சியார் திருமொழியில் புதிர் :-

(கோதைலக்ஷமி ஸ்ரீநிவாஸன், ஓதர்)

கேள்விகள்:-

நாச்சியார் திருமொழி பாசுர வரிகளைக் கீழ்க்கண்ட கட்டத்தில் பூர்த்தி செய்க. பதில்களில் அழுத்தமான கட்டத்தில் உள்ள எழுத்துக்களை இணைத்து, நாம் அனைவரும் அடைய விரும்பும் பெறற்கரிய பேற்றை கண்டறிக.

- 1) “பண்ணுறுநான்மறையோர் புதுவைமன்னன் ----- சொன்ன” (9)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

- 2) “காட்டில் வேங்கடம் ----- வாட்டமின்றி மகிழ்ந்துரை வாமனன்...” (8)

--	--	--	--	--	--	--	--

- 3) “-----அடிநிலை தொட்டு எங்கும் அதிரப்புகுதக் கனாக் கண்டேன். (9)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

- 4) “அம்பரமுடு அறுத்து ஓங்கி உலகளந்த -----...” (7)

--	--	--	--	--	--	--

- 5) “----- சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதும் சோராமே....” (5)

--	--	--	--	--

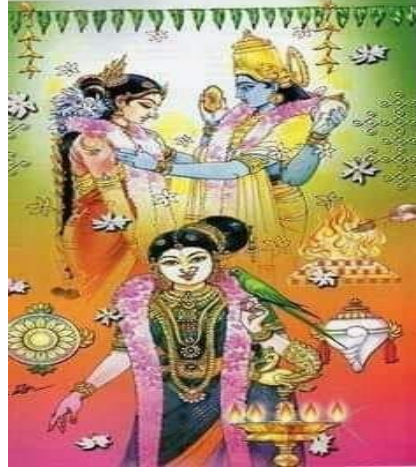
- 6) “ஓதமா கடல்வண்ணா! உன் மணவாட்டிமாரொடு துளுரும், -----! எங்கள் சிற்றில் வந்து சிதையேலே. (12).

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

பெறற்கரிய பேறு. (6)

--	--	--	--	--	--

சரியான விடைகள் 14 ம் பக்கத்தில் உள்ளன

ஆடிப்பூர பாவையவள்

பார் அதனில் உதித்த ஆடிப்பூர பாவையவள்!
 ஆனிசோதியிலுதித்த பெரியாழ்வாரின் புதல்வியவள்!
 திருத்துழாய் வனம் தந்த மணம் கமழும் நந்துழாயவள்!
 திருத்துழாய் மாலை கொண்டு திருவரங்கனையே ஆண்ட ஆண்டாள்
 அவள்!!

பரமனிடம் காதல் கொண்டு பாமாலை பாடியவள்!
 பாவை நோன்பு துணைக்கொண்டு பரந்தாமனை நாடியவள்!
 பாவையர் புடைச்சூழ பண் அதனை இயற்றியவள்!
 பாசுரங்கள் ஆறைந்தாம் திருப்பாவை உரைத்த கோதையவள்!

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தரின் வளர்ப்பு கிளியவள்!
 பூமிப்பிராட்டியின் திருவுருவாய் பூவுலகில் அவதரித்தவள்!
 இன்னமுத திருமகளாய் குருப்பரம்பரையில் அறிபவள்!
 வாக்கின் தேவதையாய் விளங்கும் பெண்ணுருவ ஹயக்ரீவனவள்!!

தேவர்களை ரக்ஷிக்க திருமாலின் அபிநவ தசாவதாரம்!
 பாமரர்களை ரக்ஷிக்க ஆண்டாளாய் பிராட்டியின் அபிநவஅவதாரம்!
 நாச்சியார் திருமொழி கூறும் நாயகியின் மனபாவம்!
 பரமனை நாட தெள்ளுதமிழ் திருப்பாவை பாட்டு தினந்தோறும்!

தேவாதி தேவனை சென்று நாம் சேவிப்போம்!
 நாமம் பலவும் நவின்று நாரணனை போற்றுவோம்
 ஸ்வாமி தேசிகன் கோதாஸ்துதி பாடி கோதை மனம் குளிரந்துடுவோம்!
 எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புற்று வாழ்ந்திடுவோம்!!

ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
 ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

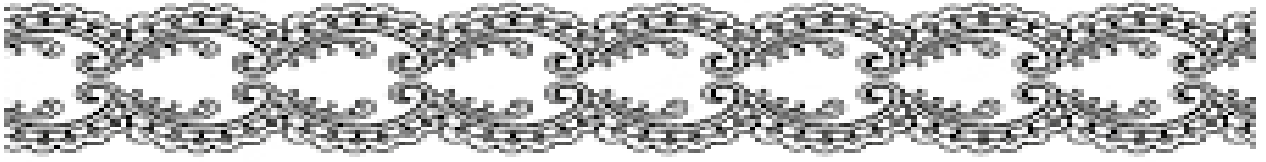
---அடியேன் தாஸன், சித்ரா அமுதன், (Vadodara)

ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஆத்திச்சூடி

அரங்கன் அடி விரும்பு!
 ஆளரி நரனின் அழகே சினம்!
 இறையருள் மறவேல்!
 ஈயாரை சேரேல்!
 உம்பியின் நிந்தனை விளம்பேல்!
 ஊழிமுதல்வன் போற்றலை கைவிடேல்!
 எம்பிரானை இகழேல்!
 ஏரார்ந்த கண்ணன் நாமம் மகிழ்ச்சி!
 ஐயமின்றி பாடு ஆறைந்து பண்!
 ஒப்பிலா அப்பன் திருவடி ஒழுகு!
 ஓசையுடன் தொழுவது ஒழியேல்!
 ஔதார்ய பரமனை இகழ்ந்து பேசேல்!
 அஃது பக்தி சுருக்கேல்!!
 ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாச்சியார் ரங்க மன்னார் திருவடிகளே சரணம்

அடியேன் தாஸன்
 சித்ரா அமுதன்
 (Vadodara)

ஆண்டாளே ஆண்டாளே!

ஆடிப்பூர சிறப்பு குறுக்கெழுத்துப் புதிர்!

ஆக்க முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்டயபுரி(புனா)

விடைகள்:

1 கோ	வ	ல	ன்			ன்	கா2
தை			ன்	3 வ	லை	4 த	
	5 ந		6 தே		7 த	8 ந்	அ
	ம்		வ			9 கு	ழை
	10 பி	ரா	னா	ர்		11 வை	
			ர்	க	12 ந		ய்
ரை	வ	13 து			14 டை	க	ணை
து			டா			மு	ண்
15 ம	து	தூ	16 த	ன்		கு	17 வெ

ஆசார்யன் திருவடிகளே சரணம்

நாச்சியார் திருமொழியில் புதிர்--- சரியான விடைகள்

1)

ப	ட்	ட	ர்	பி	ரா	ன்	கோ	தை
---	----	---	----	----	----	----	----	----

2)

க	ண்	ண	பு	ர	ந	க	ர்
---	----	---	----	---	---	---	----

3)

ம	து	ரை	யா	ர்	ம	ன்	ன	ன்
---	----	----	----	----	---	----	---	----

4)

உ	ம்	ப	ர்	கோ	மா	னே
---	----	---	----	----	----	----

5)

பொ	ங்	கோ	த	ம்	்
----	----	----	---	----	---

6)

சே	து	ப	ந்	த	ம்	தி	ரு	த்	தி	னா	ய்
----	----	---	----	---	----	----	----	----	----	----	----

ப	ர	ம	ப	த	ம்
---	---	---	---	---	----

Aandaal-An introduction

by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

Swami Desikan had special affection for GodhA PirAtti, NammAzhwAr and ThiruppANazhwAr. He eulogized GodhA PirAtti in GodhA Sthuthi, NammAzhwAr in PadhukhA sahasram and ThiruppANar in MunivAhana Bhogam

GodhA Piratti is the incarnation of Bhumi Devi as indicated by Swami Desikan's 21st slokam of GodhA sthuthi , where he addresses her as VasudhE. His reference is based on the nature of GodhA's incarnation as a child in the TuLasi vanam of PriyAzhwAr, when he ploughed the field. Her incarnation is exactly the same as that of SitA devi (UtthithA medhinim BhithvA).

The Vedic reference binding both of them in Taittiriya SamhithA :

" GruthEna SitA madhuna samaktha-----"

-- Taittiriya SamhithA, 4th Khaandham, 2nd prasnam ,5th anuvAkam

This manthram used to offer salutation to the plough end (Laankala Paddhathi) is also a tribute to Sitha and her avathAram . This can therefore be extended to the avatharam of GodhA as SitA(VasudhA) in Sri Villiputthur . One of the etymological intrepertation of the name GodhA is GavAdheeyathE ithi GodhA (One who appeared splitting the earth).

It is no wonder that this "Sita " of Kali Yugam had a great reverence for her consort the MahA veeran, Sri Raghu Raaman.

Srimathai VishNu ChittArya ManOnandana HetavE I
Nandanandana sundaryai GodhAyai Nitya MangaLam II

Source : <https://ramanuja.org/new/tp96/vs-intro.txt>

Interpretations of the name Goda

By Oppilippan Koil VaradAchAri Sadagopan

SRI BHATTANAATHA SUREENDHRA
MANASAAMBHOJA VAASINEH I
SRIMADH VATAMAHAADHAAMA
SWAMINEH NITYA MANGALAM II

After this salutation to VaTApAthra Saayee , we will offer our salutations to AndAL's illustrious father, who established that SrIman NarayaNA as the supreme Tattvam(Para Tattvam) in the court of the king :

SREEDHANVEE NAGARAADHEESA
MANGALAASAASINOH ANISAM I
NIRNEENATHA PARATATVAAYA
VISHNUCHITTHAAYA MANGALAM II

Let us reflect on greatness of the names of Godhai, given by Swami Desikan to AndAL .

Sri Summapatti KrishNa Iyengar has written an insightful article on this subject and I will base this posting on many points assembled by him in his essay.

GodhA Devi

* * * * *

In an earlier posting, I referred to one interpretation of Her name as " GAVAADHEEYATEH IDHI GODHAA."

That intrepertation indicated that She was the one yielded by Bhumi Devi. This reference is associated with her birth under the Tulasi plant in the Nandavanam of VishNuchitthar at Srivilliputhur . I referred to her birth as being simiar to that of SeethA Devi, who was discovered by king Janaka,when he ploughed the field to prepare for the Yaga SaalA at Mithilai . HanuMAn has described SeethA's avathaaram as " UtthithA medhineem bhithvA " and saluted Her arrival as a result of splitting of the earth and SeethA arising out of that cleavage of Bhumi Pradesam.

GodhA's name in this context has again been intreperted as " GHANDHYATHEETHI GODHAA " . The word "Ghandhyathethi " is equivalent to "Bhithvaa" or splitting of the earth. Here again GodhA's origin as the one arising from the cleavage of earth as the incarnation of Bhumi Devi is indicated .

Vedic Origin of Godha's name

Earlier I referred to the Taittiriya Samhita manthram, " GruthEna SeethA-- " as being connected with Seetha and also GodhA because of their birth on the track created by the plough (Laankala Paddhathi or kalappai uzhudha vazhi).

The second association of the name GodhA with the Vedic text aises from her Prabhandhams, which sanctifies the jeevarAsis through Her AnushTaana Purva Grantham, Thiruppavai . In this context, The Name Godha has been understood as "GAA: DHADHAATHI IDHI GODHAA ". The Vedic context, the word "GAA : " stands for Vaak and Vedam . Rig Vedic passage celebrates this divine Vaak giving power this way :

" UPA NA: SAVANAAGMAHI SOAMSYA SOMAPAA: PIBHA I
GEETHAA IDHEVATHO PADHA: " --Rig Vedam 1st ashtakam, 1.7

In Svapadesam, this passage is connected to Thiruppavai Nonbhu of GodhA , which is identical to the Soma Yagam of Vedic seers . The end is the Kshemam of the Universe. GodhA Herself states in Thiruppavai , "SELVA THIRUMAALAL ENGHUM THIRUVARUL PERRU INPURUVAR " . She helps the devotees of Her Lord receive the bounteous gifts and divine wisdom and wealth as spontaneously as ripe fruit from a loaded branch of a fruit tree .This thought is housed in yet another passage of Rig Vedam :

EVAAHY ASYA SUNRUTHAA VIRAPSI GHOMATHI MAHEE I
PAKKA SAAKHA NA DAASUSHEH II -- Rig Vedam 1.8. 8

AndAL's Thiruppavai is indeed a ripe and delicious fruit bursting with fragrance and nourishing values for spirtual upliftment. One Taniyan for AndAL in this context salutes Thiruppavai as the seed of all VedAs (Vedam anaitthukkum vitthaahum) .

The observance of Thiruppavai Nonbhu and the continued prayers of GodhA in Nacchiyar Thirumozhi to unite with Govindhan as her Consort again has vedic significance and provides additional evidence to the Vedic connotation of the Name GodhA. In the ancient text of RigVedam ,two pasages have been identified as being close to the Vratham of AndAL to obtain the blessings of the Lord as her husband.

One passage prays to Agni Devaa to accept the Vedic seer's prayer just as the (eternal) youth accepts the prayerful wishes for union with Him by young ladies of marriagable age (STHOYAM JUSHETHAAM YUAVASEVA KANYAANAAM VISVEHA DEVAOU SAVANAAYA GACCHATHAM) .

Another Rig Vedic passage has the echo of the prayerful wish of sporting with the Yamunai Thuraivan through Jalakreetai. AndAL's indirect prayer is " Koodiyirunthu KuLirnthElOrempAvAi ". The Vedic passage refers to a Devan by the name of Soman(Govindhan) playing with the young women (Gopis) in the waters of the river :

YAABHI: SOMOH MODHATEH HARSHATEH CHA
KALYAANIBHIRYUVATHIBHIRNAPARYA: I
THAA ADHVARYOH MODHATEH APOH ACCHAA
PAREHI YAHAASINCHAA OSHADHIBHI: PUNITHAATH II

The Connection between GodhA and Soodi Koduttha NAcchiyAr

By Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

The Syllable "GOH" has also the meaning of Koondhal or the tresses of Hair of a lady. DHAA means one who gave. AndAL of beautiful black tresses of Hair wore the garlands prepared by her father and then gave it to Vatapathra Sayee to wear it. In the grammatical context, "DHAA " also is connectable to " Dhaip Sodhaneh ". That leads onto a meaning of pure, sacred and beautiful (Thoymai, Azhagu). Swami Desikan salutes this "Soodikkoduttha NaacchiyAr " at number of places in his GodhA sthuthi :

1. DHATTEH NATHENA SIRASAA TAVA MOWKTHI MAALAAM
2. SOWBHAGYA SAMPADHABHISHEKHA MAHAADHIKAARAM
3. MOWLISRAJAA TAVA MUKUNDHA KIREETA BHAAJAA

Hence, the name " Soodikkoduttha gandham kamazhum Thirukkuzhal NaacchiyAr " is an appropriate name for GodhA Piratti.

**GodhA: One who has been sanctified by Vedic way
and
given as Kanyaa Dhaanam by PeriyAzhwAr :**

The name GodhA also stands for " Odhi KodukkapattavaL". The word "Odhi " means sanctified by the Veda Manthraas. AndAL herself describes her VivAham to Govindhan in the proper Vedic Way in the VaraNamiyaram section of Nacchiyaar Thirumozhi this way :

1. "YENNAI MAGHAL PESI MANTHIRITTHU " --NT 6.3

2. VAAI NALLAAR MARAI ODHI MANTHIRATTHAAL
PAASILAI NAANAL PADUTTHU PARIDHI VAITTHU
KAAICHINA MAAKALIRANAN YEN KAI PARRI
THEEVALAM SEYAA KANAA KANDEHN -- NT 6. 7

Here she refers to the Kanyaa VaraNam, PaaNiGrahaNam and the SEVEN STEPS around the fire as described in the Rig Vedic section (X .32.1 and X.85)

May the Veda MathA , GodhA guide us further into the understanding of Her divine AruLiccheyalkaL .

Srimathyai GodhAyai NamO nama:

The MahA veeran that AndAL visualized and saluted
By Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

Although AndAL considered herself as a Gopi of BrindAvanam and wanted the union with Govindha and prayed for that Bhagyam and Nithya Kaimkaryam to Him as a sub-teen ager in her divine Thiruppavai and as a teen ager in her NacchiyAr Thirumozhi, her affection & revrence for Rama has a unique and different flavor.

Her extraordinary tribute to Raghuveeran is recorded at three different Paasurams of Thiruppaavai :

1. SinatthinAl TenilankhaikkomAnai cheRRa , MANATTHUKKINIYAANAI paadavum nee vAi thiravAi -- Pasuram 12

2. pollA arakkanai kiLLIkkalaindAnai keerthimai paadippoY -- pasuram 13, a tribute to RavaNari, who cut the ten heads of the evil ogre and showed unsurpassed heroism in the battle filed.

This tribute to the Mahaveeran comes right after the tribute to KrishNA, who killed the rakshasa, who had assumed the form of a huge bird. KrishNA's valour is described as " PuLLIn vAi KeendAnaippaadi. "

3. senRangu tennilankhai seRRai tiRal pORRi ---- pasuram 24

When one puts all these three tributes together, one ppreciates the depth and distinction of AndAL's bhakthi for Rama, the MahAVeeran, becomes clearer.

The experience of AndAL reminds me of the Thirucchazhal pasurams of Thirumangai (Periya Thirumozhi 11.5. Here two sets of gopis engage in a mock quarrel about the greatness and otherwise of Rama and KrishNaavatharams .

AndAL had described as a Gopi the torments of KrishNA and begged him not to destroy her sand castles. She had complained severely about his indifference and cried over her unbearable anguish in being separated from him .

AndAL however had a great regard for the trouble that RamA took to

recover SitA from the prison of RavaNA and his sense of inconsolable loss over separation from her as a result of the treacherous kidnapping by the cowardly RavaNA . KrishNA on the other hand was always playing pranks with the Gopis and " tormenting " them. He came near and then disappeared.

RamA on the other hand was steady as a rock to the one and only woman, whom he married. This certainly impressed AndAL as a woman deeply in love with the two avatharams of Sriman NarayANA . In this context PeriyavAcchAn Pillai comments that RamA was

Manatthukkiniyan (delectable to the mind) compared to the anxieties and sufferings caused by Krishna. Hence the VyAkhyana

chakravarthi says that AndAL enjoyed to her great satisfaction the story of Rama and his highest regard for woman kind. Rama to her was like cool and comforting breeze. He was like the cool touch of fragrant sandal paste on a moon lit summer night. The eka patni vratham of Rama also appealed to her ,when she had to compete for the attention of Krishna , who did not limit his attention to her or to any other Gopis .

Direct salutation:

SINATTHINAAL TENNILANKHAI KOMANAI CHERRA --- The 12th pAsuram of Thiruppavai refers to the anger, nay the rage of Veera Raghavan that led to the destruction of the Lord of Lanka . The 99th Khandham of Srimadh RamAyaNam describes the anger of Rama at the evil Ravana seeking battle with him this way : " Rama was seized with anger (Rama: Krodha Samanvitha :) and let fly arrows in uninterrupted succession against the king of ogres. " In the next canto, the battle continues and Rama is outraged by the audacity of Ravana in the battle field and gets furious and hit Ravana with numerous arrows (Ragavasthu SusamkrudhdO RavanaNam bhaubhi: Sarai:). Rama takes a vow to destroy Ravana and states " Let the world see the Ramathvam of Rama in the course of my combat with the evil ogre (Adhya Pasyanthu Ramasya RAMATHVAM mama samyughe). " Ramathvam that Rama himself refers to is the courage and valor in any battle field. That display of Ramathvam that extends beyond the battle field in his role of Saranagatha rakshakan moves AndAL very much and she describes him for that reason as MANATHUKKINIYAAN.

AndAL salutes the Ramathvam elsewhere indirectly in Thiruppavai ThAzhAdhE sArngam udaittha sara Mazhai pOl,vazha ulaginil peythidai)

In addition to the shower of arrows of destruction aimed at Ravana , the shower of Daya and Anukampa is also the underlying meaning to connote the rejuvenating, life-giving showers of anugraham of this KaruNA Moorthy.

His Maha Veeryam as the supreme wielder of the bow revered as Saarangam (Kodhandam) of this SaarangapANI and His destruction of Ravana is saluted by the overawed AndAL next In the salutation, "polla arakkanai kiLLikkaLaindhAnai keerthimai paadippOi" . The ten heads of the evil ogre were cut off by Rama after he recited Aditya Hrudhayam and renewed his combat with Ravana .

In a great tribute to the valou(ThiRal)of Rama ,AndAL sums up in her PORRI Paasuram with the salutation : senRangu tennilankhai seRRai tiRal porri ". She visualizes the sethu bhandanam, travel on the rama sethu and arrival at Lanka and mighty fight with Ravana and destroying him with unsurpassable heroism.

Sri Lakshmi TatachAr in his article on AndAL's mangaLASAsanam of Rama and KrishNa quotes the commentary of PeriyavaacchAn PiLLai to indicate that Rama as a supreme hero (MahA Veeran) did not need any protection from enemies through prayers and it was the helpless KrishNa, who needed all the prayerful wishes/blessings /benedictions (MangaLASAsanam) that he can get from AndAL. PiLLai says:

" In Ramaavatharam, RamA's father was DasarathA, the destroyer of SambharA. The city was Ayodhya, which could not be conquered by any person. The acharyAs were VasishtA and others well versed in several manthras. The sons of DasarathA were virtuous and quite disciplined. In KrishNAVathAram, the parents were innocent cowherds.

The dwelling place of KrishNA is a hamlet inhabited by the cowherds.

Besides in BrindhAvan, anything, which sprouted could turn out to be a demon. KrishNA was such a naughty child that he would even fall in the mouth of the venomous serpent, if his brother BalaramA was engaged otherwise even for a moment. The calamities that befell KrishNA through PutanA and other swere endless. " Hence PeriyavacchAn PLLai concluded that except for the blessings of AndAL , there was nothing that could protect the Lord.

In her pORRI pasuram of Thiruppavaai saluting RamA (senRangu Tennilankhai seRRai tirAl pORRI), she brings before her memory's eye all that happened a long, long time ago and out of her great reverence and awe-inspired love for the MahA Veeran, she performed the MangaLASAsanamm for Vijaya Raghavan, the RaNa Pungavan.

AndAL continues to pay her tributes to the unmatched heroism of RamA in the verses of Naacchiyar Thirumozhi.

alli nAttAmari mEl aaraNangin tuNaivi
malli naadAnda mada mayil --melliyAL
aayarkula vendanahatthAL then pudhuvai
veyar payantha viLakku--- ThirukkaNNamangai Aandan

"GodhA tasyai Nama idhamidham bhooyayevAsthu bhooya: "

---ParAsara Bhattar

IS ANDAL A BRIDAL MYSTIC

By Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

I will summarize the highlights of an excellent paper by Dr.G.R.BalakrishNan : " IS ANDAL A BRIDAL MYSTIC ? " .

Definitions : Mysticism in general has been defined as " the first hand experience with God " . Professor Sarvapalli RadhAkrishNan has defined "GOD " in this context this way :
" GOD is not a logical concept or the conclusion of a syllogism but a real presence, the ground and possibility of ALL knowledge and values " .

Bridal Mysticism is one of the nine modes of relationships with the Lord where the relationship is similar to that one between the bride and the groom (BharyA-BirthA) . The soul of the devotee is the bride and GOD is the Bridegroom; their union is recognized as the spiritual marriage.

The charactrestrics such as " irrevocableness, unswerving loyalty, love ad selfless service are supposed to mark the human marriage to mellow to the greatest extent in the spiritual marriage" .

The great outpourings of AndAL to realize the Lord as her husband are full of this experience of Bridal mysticism. As the only female AzhwAr and on top of it as the consort of the Lord, She could exceed the experiences of the other two AzhwArs, who took on the role of ParakAla and Paraankusa Nayakis to delight in their experiences as the brides of the Lord.
For all of us too , the path shown by these three AzhwArs and particularly AndAL is a living proof of the Vedanthic revelation:

Sa Eva VaasudevO sau sakshAth purusha uchyate
StriprAyam itarat sarvam jagadh brahmapurrassaram

" The supreme Lord is the only Man ; all others from Brahma downwards are like women , Who long to be united with HIM . "

AndAL rejected the worldly pleasures, marriage to mere mortals and longed for union with the Lord as her groom in body and soul. The outpourings of her thoughts in NacciyArThirumozhi are suffused with this sense of longing and seeking of the Lord as her bridegroom in the spirit of bridal mysticism.

The soul in the practise and experience of bridal mysticism goes through the harrowing experience of separation from HIM (Vislesham) and the exhilarating experience of union (Samslesham)with HIM . In Professor P.N. Srinivasachari "s words, " for them, visleshA appears to be stretched into eternity and in

SamsleshA , the eternity is crowded into a moment".In response to bride AndAL's soulful cry, her Groom blesses her with an elaborate dream in which She lives through the individual rites of a Vedic marriage to the Lord to unite her with HIM as HIS bride (VaraNAmAyiram Pasurams of NacchiyAr Thirumozhi). After waking from this thrilling dream, she suffers the worst from separation from her Lord. He was almost there.

She cries out to the Sacred Conch (Panchajanyam) and asks it to relate the blessed experience of the taste of the Lord's nectar - like kiss. She implores the dark rain clouds, birds, flowers and bees to be her messengers to her Lord and to bring HIM to her quickly. She is reminded of Her Lord in everything she sees around her . After these painful efforts that get her no where , she decides to put up with her sorrow and places her trust in the Lord's infinite mercy .

PiLLai LokAcharya and ManavAla Maamuni have pointed out the need to annihilate AhankAra to realize the fruits of bridal mysticism. according to them, even the presence of a tiny bit of AhankArA (divisive ego) led to sorrow for even the greatest devotee of the Lord like AndAL . Once that was banished in the intense pursuit of realizing the unitive life with the Lord as her groom, AndAL was able to face " the sorrows undismayed and enjoy pleasures uncontaminated".

Any shred of divisive ego was pulverised through total surrender to the Lord, the eternal bridegroom. Here, Dr.Balakrishnan quotes the following two statements of RamaNa Maharishi and Sage AurobindO in support of the selfless love of a jivan for ParamAthmA :

" Love of GOD for the sake of love and for nothing else, not even for the sake of salvation " is the true mark of bridal mysticism
---RamaNa Maharishi

To a true devotee, therefore, GOD is both the path and the goal of the journey on this earth (Deha YaatrA), "a path in which there is no self-losing and a goal to which his wisely guided steps are surely arriving at every moment ." --Sage AurobindhO

Dr.Balakrishnan Continues : " And true love brings with it deep humility , an awareness of one's insignificance before all and helplessness before God . AndAL does not feel it as a humiliation at all when she goes al out with her sufferings to pretty little things like flowers and bees and seeks consolation from them .It is this humility ,born of love of God , that helps her WIN the game of Love".

The limbs (AngAs) of SaraNagathi like KaarpaNyam , Gopthruva VaraNAm, Atma NikshepaNam and others are built into these appeals of AndAL to her Lord in both Thiruppavai & Thirumozhi paasurams. The last deacd of her Thirumozhi , she provides proof for attaining her quest of spiritual union with the Lord in wedlock

as His bride. With utter rapture, joy and contentment, she describes her visions of Lord Krishna in Brindhavanam going about attending to the welfare of the cows and playing with his companions under the shade of Garuda's lofty wings.

AndAL's Sacred Prabhandhams attest to her unique experience of GovindhA as her Consort in the mode of bridal mysticism. Through the sharing of her divine experience, she invites all human souls (jeevans) to experience the unitive life with Sriman Narayana, her consort. AndAL then is the greatest bridal mystic of all seeking the Lord as their bridegroom through SaraNagathi performed with the help of a SadAchArya in the hallowed and hoary SrivaishNavite tradition of BaraNyAsam.

The Artha Panchakam

by Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

We will be following closely the thoughts of Dr. R. Arangaraajan in writing about Artha Panchakam and its connection to Thiruppavai.

The purpose of this essay is to show that Artha Panchakam is brilliantly covered by AndAL in Her Thiruppavai. Afterall, AndAL was the incarnation of the Lord's consort, Bhumi Devi . It should not be a surprise that she so brilliantly wove in the most important TattvAs like Artha Panchakam in the heart of Thiruppaavai paasurams.

It is our sampradhAyam to equate AndAL to Bhumi Piratti. MaNavALa maamuni, Azhagiya MaNavALa perumaL nayanAr have established this sampradhAyam very well . Infact, AndAL herself refers to Her own svarupam as Bhumi Devi in one of the NaacchiyAr Thirumozhi verses (N.T.11.8) . PeriyavAcchAn PiLLai has pointed out about the Saamyam of AndAL with Bhumi Piratti and the Saamyam of Tamil Thiruppavai with Upanishads.

He says : " Piratti AndAL aanAppole Upanishad Tamizhaanapadi " . Hence it is no wonder that Thiruppavai is considered as GodhOpanishad to the Draavida Vedam of Thiruvaaaimozhi of NammAzhwAr . Upanishad is considered the Siras of Vedams.

Hence GodhOpanishad has a special place in the intrepertation of Vedanthic truths such as Artha Panchakam . The greatness of the exposition of Thiruppavai is multiplied many times by the fact that the author is none other than the consort of the Lord . Our AcharyAs have established that the prameyam for Thiruppavai is Artha Panchakam. Premeyam means the demonstrated conclusion. Therefore Artha Panchakam assumes a specially important role as the key message elaborated in AndAL's Thiruppavai.

There are two ways to look at Artha Panchakam. The five topics constituting Artha Panchakam in one view are :

- ParamAthma Svarupam,
- JeevAthma Svarupam
- UpAya Svarupam,
- Pala Svarupam and
- Virodhi Svaruppam.

Attainment of correct Knowledge about them leads one to Niradisaya Aanandham according to the author of Acharya Hrudhayam . The three RahasyArthams are considered to be an abridgement of the meanings of the Five topics of Artha Panchakam . Another way of listing the five topics of Artha Panchakam is to group them as an assembly of Chith, Achith, Iswaran(the three TattvAs), Hitam and PurushArtham . Thiruppavai is an exposition of Tatva, Hitha and Purusharthams .

Bhoomi NaacchiyAr ThiruvadigaLE saraNam.

Sri Ramanuja & Aandaal

Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

Sri RamAnuja was given the title of Thiruppavai Jeeyar by his Acharya , Periya Nambi . He earned this title because of his(1) intense attachment to the uplifting thoughts enshrined in that Composition and(2) his practise of frequent recitation of the verses of Thiruppavai especially during the times of BhikshA seeking.

1.The Bare Foot Thiruppavai Jeeyar described by Swami Desikan

Sri VedAntha Desikan refers to the habit of RaamAnujA walking on the streets of Srirangam for his daily bikshA (alms)barefoot, although Yathis are allowed to wear PadhukAs during those sanchArams . The 69th slokam of Yathiraja sapthathi refers to this practise of Ramaanuja travelling bare foot on those occasions and the sacredness of those feet :

" On the pretext of treading the earth at the time of going out for alms,the twin feet of RamAnujA destroy the sins of the world girdled by the oceans, and they adorn the ground by leaving on it lovely imprints (of Conch and disk) The dust particles raised by those sacred feet are worn by the groups of learned men on their heads as a protection against evil, and they regard themselves fortunate & blessed thereby.I long for those feet of Ramaanuja ."

One wonders why Ramanuja elected not to wear the PadhukAs that he was allowed to wear according to Yathi DharmA .The explanation is hinted by Swami Desikan in the above verse and is connected to the incident narrated in relation to the Thiruppavai verse, "ndhumatakaLiRRin".

One day, RamAnuja was going from door to door on barefoot reciting Thiruppavai on the occasion of his Bhiksha collection for his one meal of the day in ThirukkottiyUr.

The unchivritthi or BikshA seeking Yathis always recite Divya NamAs as Saint Thyagaraja did while he went around the streets of ThiruvaiAru Others recite sacred texts or sthuthis on the Lord and His consort . Infact, a pious neighbor of mine at Oppiliappan Sannidhi street recited for many months Daya sathakam and went around the four raja veethis of the Lord to collect money through Unchivritthi to create and present the Mahalakshmi icon adorning today the chest of the Uthsava moorthy of Oppiliappan Koil revered as Ponnappan.

2. Bare foot RamAnuja on the streets of Thirukkotiur

Similarly RamAnuja went around the streets of ThirukkottiyUr barefoot reciting the Thiruppavai PAsurams. Because of the sacredness of Thiruppavai and his reverence for AndAL , he would not wear any PadhukAs on such occasions . As he reached the door of his Acharya , ThirukkottiyUr nambi , he was reciting the paasuram, " UndhumadhakaLiRRan OdAtha thOL valiyan ."

Devaki Piratti, the daughter of RamAnuja's Acharya opened the door with her bangles jingling . Ramanuja was reciting the section of this Paasuram, "SenthAmarai kaiyAl seerar VALAIOLIPPA VANDHU TIRAVAAI. " This extraordinary coincidence made RamAnuja faint.ThirukkottiyUr Nambi rightly concluded that"the Thiruppavai Jeeyar" must have been reciting the Paasuram" UndhumadhakaLiRRan" at the time of his swooning. Such is the greatness of Ramanuja's reverence for ThiruPPavai and AndAL .

3. TITLE OF GODHAAGRAJAA :

Ramaanuja is also known as the "elder brother" of AndAL or Koil ANNar. Ramanuja was reciting paasuram of NacchiAr Thirumozhi (NT),Naaru Narum Pozhil, (NT 9.6) as he approached ThirumAlirumcholai on his way to Srivilliputhur.

In that NT pAsuram, AndAL desires to offer a hundred vessels of butter and a hundred more vessels of KshirAnnam (AkkAravadisil) to Lord Sundararaja of ThirumAlirumcholai. Suddenly, RamAnuja got worried whether AndAL did indeed fulfil her prarthana . He therefore decided to fulfill her wish and offered the Naivedhyam of Butter and KshirAnnam in hundred vessels each .

Thereafter,RamAnuja continued on his journey to Srivilliputthur . As he entered the ardha ManTapam of AndAL's temple , he was surprised to see AndAL waiting for him in person to thank him for the services he rendered on Her behalf at ThirumAlirumcholai . She moved out of the Inner sanctum (Garbha Graham) and waited for him at the ardha Mantapam to greet Her "elder brother" for carrying out Her wish across the span of centuries just as a responsible elder brother would fulfil the dear wishes of his younger sister. She broke Her archa silence and called RamAnuja as Her aNNan . She never went back into the sanctum and stays even today at the Ardha Mantapam with Her consort. RamAnuja is therefore saluted in his ashtottaram as " GodhAgrajO digvijethA GodhAbhishta prapuraka:".

4. Consecration of the Archaas of AndAL

RamAnuja out of his reverence for the works of AndAL consecrated Her icon in the northwestern corner of many divya desams. At lower Thirumalai, he consecrated AndAL's archa murthy and placed Her on the right side of Govindaraja, where Sri Devi normally resides to indicate that AndAL was the principal Devi at Keezha Thiruppathi GovindarAja temple.

AndAL always wanted to enjoy the company of Venkatavan and partake in all the temple festivities as His principal consort in Her NT Paasurams. RamAnuja fulfilled that wish too!

5. AmudanAr's salutation of Thiruppavai Jeeyar

Thiruvarangatthu AmudanAr, a contemporary of RamAnuja and the author of RamAnuja NooRanthadhi salutes Ramaanuja's reverence for AndAL this way :

" Arangar Mowli soozhinra maalai soodikkodutthavaL thol aruLAl vazhinra IrAmAnusanennum muniyE."

Here AmudanAr states that RamAnujA's life was sustained by the grace of Soodikkoduttha NaacchiyAr and Her hymns were RamAnujA's life-breath.

6. Thiruppavai and Gitaa Bhashyam

One more instance of RamAnujA's reverence for GodhA has been pointed out from his Gita Bhashyam on the verse 3.21 . Both MadhvA and SankarA had intepreted this verses " Whatever a distinguished man does, that alone other men also do. To whatever extent he does that, the world follows it". Swami Desikan in his GitA Bhashyam known as Taatparya Chandrikaa Points out how RamAnujA differed from the above view of the other two commentators based upon his inspiration from the 26th paasuram line of Thiruppavai (MelayAr seyvanagaL venduvana KEttiyEl). RamAnujA differed from the other intepretation based on his insight gained from the above Thiruppavai line. RamAnujA indicated that the learned undertake only those parts which are needed and leave out which are not needed. He leaned upon the word VENDUVANA and intepreted the GitA word of verse 3.21 Yath PramANam as two words instead of intepreting as one word, YathpramAnam .

7. UpanyAsams on Thiruppavai & RamAnuja's reverential position

Finally, Ramanuja's reluctance to perform upanyAsams on Thiruppavai as opposed to NammAzhwAr's and other AzhwAr's works is an indication of his special affection and reverence for AndAL . Sri Badri SeshAdri has described our Azhagiya Singhar"s reference to this aspect of RamAnujA feeling not pure enough to comment on NaachiyAr"s aruLiccheyal. Such is the magnitude and quality of Acharya RamAnujA's reverence for Soodikkoduttha Sudarkodi .

AndAL , Yathrajar ThiruvadigalEh SaraNam .

Swamy Desikan on Godha

SWAMI DESIKA'S GODAA STHUTI

By Anbil Ramaswamy

- This StOtram on Andal (gOdaa) has 29 SIOkams. She offered a garland of flowers (*Poo Maalai*) and her poem of bridal mysticism (*paa Maalai*). This offering forms the theme of this StOtram and is dedicated to Andal. Swami Desika himself has named this StOtram as "gOdaa Sthuti".
- Among the StOtrams for piraaTTis, only Periya PiraaTTi has many stotras. For Bhoo Devi, there was only Bhoo Sooktam. Even Emperumaanaar made only a passing mention: thus: "*yEvam Bhoomi neeLaa naayaka*". Swami obviously felt that a StOTra was due for her. And so, composed this. Several Acharyas appeared between the time of Andal and that of Swami Desika and none had thought of dedicating a whole StOtram for her. And it was Swami who felt this void and ventured to make good. Each one of the SIOkams bristles with deep esoteric meanings matched with poetic felicity.
- She not only loved Arangan through bridal mysticism. She was a great **Bhaktai** also
- She not only loved Arangan but also married him. Therefore, she is great among **Azhwars**.
- She taught us clearly in her nectarine verses Tattva, Hita, Purushaartah etc. as also many esoteric doctrines of SrivaishNava Siddhantam. Therefore, she is also a prime **Acharya**.
- Arangan ruled over Arangam; she ruled over Arangan Himself! Therefore, she is "**AndaaL**."

SLOKAM 1:

- The first line "**Sri VishNu chitta kula nandana kalpavallim**" announces her *kulam* All who have VishNu in their heart are "VishNuchittas" They may be called "*VishNu chitta kulam*" As a result of the *PuNyams* of such VishNuchittas, Andal was born in the galaxy of Azhwars "anju kuDikku oru santadi"
- The second line "**Sri Rangaraaja harichandana yOga drisyaam**" announces her *wedding*. This is a KalyaaNa sIOkam and a Srimukha SIOkam. No wonder, it starts with the fragrance of Sandal paste. Born as the daughter of VishNuchitta, she married the hari chandana tree, of Hari.
- The third line "**saakshaat kshamaam katruNayaa kamaalaamiva anyaaam**" **indicates** that she is Mother Earth, known for her 'Kshama' equaling that of Periya piraaTTi. Periyazhwar himself attests to this fact when he says "*TirumagaL pOl vaLartEn*"

SLOKAM 2:

- Here Swami says that her glory was beyond the capacity of even the Vedas (yathO vaachaa nivartantE apraapya manasaa saha), it was her qualities that have broken his mouna vratam and made him speak about her praise. Did not LakshmaNa say "I am enslaved by your exceptional qualities" (*guNair daasyam upaagatah*)

SLOKAM 3:

- By the words "**tavt prEyasaH sravanayOh amrutaayamaanaam**", Swami implies that her spouse will be more pleased to hear about words of praise of her than herself praising him.
- The Janma nakshatram of Bhoodevi is the same "*SravaNam*" as that of Swami Desika. Hence, the use of the word "*SravaNavOh*" is significant

- "**Noopura sinchitaanaam**. In her younger days, she used to walk with her father to the temple of Vatapatrasaayee of Srivilliputtur. Obviously, the jingling sound of her anklets made the Lord happy. Swami seems to remind this.

SLOKAM 4:

- **yataavat avagaahhya sarasvatim**": While River saraswati is hidden underground and is not visible to people, The Saraswati (speech) of Andal is there for all to see and enjoy.

SLOKAM 5:

- Here Swami says that for an incredibly long time spanning over several lives, our interest (*ruchi*) in doing precisely what should not be done (*akrutya karaNam*) and not doing what ought to be done (*kriya akaraNam*) are so strong that we would never like to trade them for anything!. We seem to have taken a solemn vow to practice this steadfastly. That is why he uses the word "**chira deekshitaanaam**"!

But then, how does he forgive and forget all these? What is that magic formula that makes this possible?

Swami lets out the secret. "*tan nischitam niyamitah tava mouLi daamnaa*" It is because He is virtually bound by the garland that she offered him after wearing it. The word "*daamnaa*" is significant because it means also a "rope". YasOda bound him with "*kaNNinuNN siruthaambhu*" to a mortar and made him "*daama udaran= DamOdaran*."

Andal bound his head with a different kind of "daamam"- the bond of love to him and compassion to us.

SLOKAM 6:

In this sixth slokam (*araavadu*), Swami describes Andal as various rivers. (aaru).

- "**sONaa adarEpi**": "**adaram**" "lips". The waters of River SoNai are reddish in color. Andal's lips are reddish like the waters of sONa.
- "**ruchayOrapi tungabadraa**": The Tungabadra is formed by the confluence of two rivers Tunga and Badra, like VaaruNaa + Asi that go to make 'Vaaranaasi (Benares) and Baakra + Nangal that together have the dam known as "Bhaakranangal dam. So also, her breasts remind one of the double rivers "Tungabadra"
- "**Vaachaam pravaha nivahE saraswati tvam**": River Saraswati is said to have flowed ferociously with rage to stop the Yajna of Brahma. She is also known as "vEgavatee" for this reason. The torrential eloquence of Andal's speech reminds one of the fast-flowing River Saraswati.
- "**Apraakrutairapi rasaih virajaa svabhaavaat**": When considering the fact that Andal is bereft of RajO guNa, she resembles River "Viraja" that is in apraakrita IOkam, where there is only the overflow of Sattva guNa and has no place for RajO, not to speak of tamOguNas.
- "**gOdaapi dEvi! Kamitu narmadaa asi**": Even though you are gOdaa, you are like "narmada" "narma" = Vak "da" = giver. One who grants auspicious speech.
- **The first 3 rivers are in Praakrita IOka; the last 3 are in apraakrita IOka.**

SLOKAM 7:

- **Do you know that Ramayana was the work of Andal? How?**
- Swami explains that while two nectarine srisooktis issued forth from her lips in the form of Tiruppavai and Naachiyaar Tirumozhi, Ramayana arose from her ears. Anthills are known in literature as ears of the earth. Vaalmiki who is credited with the authorship of Ramayana emerged from the anthill ears of earth. So, Swami figuratively attributes the authorship of Ramayana to Andal herself.
- The Kavitaarkika Simham calls Vaalmiki, the Muni Saarvabouma as "kavi saarvabouma". Vaalmiki is also believed to have been born in Sravana nakshatram. Hence, the use of the word "sravanaNayO;" seems significant. (**jaatO babhoova munih kavi saarvaboumah**)

- Bhagavad Gita is sweet because it issued from the mouth of Padmanaabha Himself. (*yaa svayam padmanaabhasya mukha padmaath vinisrutaa*). The same analogy is used by Swami when he says "**vaktraaravinda makaranda nibhaah prabandhaah**" while referring to Tiruppavai and Tirumozhi of Andal.

SLOKAM 8:

Bhoktum tava priyatamam bhavateeva gODE!

- Swami reveals the secret behind Azhwars (including Andal's father) revealing unabashedly their romantic attraction to the Lord who was exclusively Andal's spouse.
- Being masculine, they could not demonstrate the intensity of their love to the Lord. They had to simulate the love of Andal for whom it came naturally because she was a woman and thus was a pioneer in the art of lovemaking!
- In the process, they virtually transformed themselves into her "*ChakkaLathis*" (one of the many wives of a husband)
- Also, the Lord is the only Purusha, all other being effeminate in relation to him. Though they might masquerade as Masculine in (*Svaroopam*) form, they are verily feminine by nature (*SarvE itaraa: Stree Svabhaavaa:*)
- What better way to demonstrate this than by copying the model set by Andal?
- As the Lord is "*LOkabhartaaram*" (Husband of the world), there was nothing amiss in their adopting this stance.

SLOKAM 9:

- "***maatah samutthitaavateem adhi VishNuchittam***": She was born as daughter of VishNuchittar. This can also be interpreted as the one who appeared as the daughter of VishNuvchittar as per the *Sankalpam (Chittam) of VishNu*. That is why he uses the word "*samutthavateem*" instead of "*uthitavateem*"
- "***viswOpajeevyam amrutam vachasaa duhaanaam***": The amrutam that came out of the milky ocean was '*DevOpajeevyam*' for the benefit of celestials. The amrutam coming forth from the mouth of Andal is for the benefit of all "*IOkOpajeevyam*"
- "***santahpayOdhi duhituh sahajaam vidustvaam***": Andal is the sister of Lakshmi.

How?

Lakshmi and moon were born from the milky ocean and therefore they were siblings. Andal was also a sibling in the sense that she was born like the moon (*Chandramaa manasO jaatah*) and she was born out of "*vishNuchitta*", "*Chitta*" also means "*manas*"

SLOKAM 10:

- **The earlier SLOkam started with "*maatah*" (mother). This starts with "*taatah*" (father)**
- Swami says that her father, VishNuchitta sang hundreds of nectarine (*madhubidhah*) songs in praise of the Lord but the Lord did not seem pleased in spite of the fact that He becomes charmed by the slightest words of praising him (*stuthilEsa vasyaat*),. Is he not known as "*sthavapriyan*"?
- It was only after you offered the garland worn by you that the Lord was pleased to confer the title of "*Periyaazhwaar*", which title he had not conferred earlier!
- In Lakshmi kalyaaNam, samudraraja became "mahaan"
- In Sita kalyaaNam., Janaka was hailed as "mahaan"
- In RukmiNi kalyaaNam, Vidarbha adhipati came to be called "mahaan" says Suka brahmam
- Likewise, it was after Andal's kalyaaNam that Vishnuchittar came to be known as Periyaazhwaar (*mahaan*). While Pey Azhwar is also called "*mahadaahvayar*" indicating that he was also "*mahaan*", the credit goes to "*Periyaazhwaar*" not only because of his

"Periyazhwaar Tirumozhi" but **also because he became the father in law of Perumaal.**

SLOKAM 11:

- ***Dik dakshiNaapi pari paktrima puNya labhyaat sarvOttaraa bhavat dEvee! Tava avataaraat***"; Says Swami: "Due to the appearance of Andal in the south (DakshiNa), it had become elevated (Uttara)".
- Seva Swami narrates an interesting anecdote in this connection. When he had gone to North India for a discourse, someone in the audience asked him why there has been no Avataara at all in the South since all Avataarams had taken place only in North India. Swami quoted Bhagavad-Gita.
"yadaa yadaa hi dharmasya gLaanir bhavati Bhaarata!/"

Abhyuhaanam adharmasya tadaatmaanam srujaamyaham"(BG 4.7)

"Whenever there is danger for Dharma and uprising of adharma, I recreate myself". Obviously, this has been happening only in North India and not in South India that necessitated the frequent appearance of the Lord there!

- "***yatraiva Rangapatinaa bahumaana poorvam***": Swami says that the Lord has more regard for the South because of the birth of Andal there. It should be noted that "*Bahumaana*"(respect) is more powerful than "*abhimaana*"(desire)
- It is this intense love, affection, and regard for Andal that Lord Ranganatha is constantly looking at not only her birthplace, Srivilliputtur but also the very direction which it had sanctified.
- It is worth noting that of all the Divyadesams consecrated by Azhwars only three retain the prefix of "Sri" (the northern Sanskrit word) to their names, instead of "Thiru"(the Southern Tamil word). Namely, "Srirangam" and "Srivilliputtur" and "Sri VaikunTam" (paramapadam)- **all strongly associated with Andal and her spouse, thus making 'DakshiNa' as 'Uttara'**

SLOKAM 12:

- Here, Swami describes how the very name of "gOdha" has purified the River "gOdavari" and how on account of this "gOdaavari" makes it possible for other Rivers get purified by commingling with her waters.
- "***gOdaavaree jagad idam payasaa puneetE***": "***Sabda kalpa drumamam***" says that the word "gOdha" itself means waters of "gOdaavari". Hence, "*payasaa*". These waters purify not only the places where this river flows directly but also the entire world. (*jagad idam*) indirectly.
- It is believed that taking bath in "*puNya theertams*" like "Ganga" cleanses the person of all sins.
- **Where do these sins go?**
- These rivers take them over.
- **How do they get rid of the sins thus acquired?**
- By themselves taking bath in a much purer waters of another river. "gOdaavari" is the purest of rivers that can cleanse the sins of even such rivers like the Ganga.
(***bhaageerathee prabrutayOrapi bhavabti puNyaah***)
- This they do during "*Pushkarams*" that take place once in 12 years when all other rivers converge in "gOdavari" to cleanse themselves.
- The question arises, "Will not "gOdavari" get polluted with the collective sins of all rivers?"
- The answer is: No. How did it acquire this status? The answer is that it is only because of its being named after "gOdha", says Swami. "***praayeNa dEvi! bhavatee vyapadEsa yOgaat, Yasyaam samEdhya samayEshu chiram nivaasaat***"

SLOKAM 13:

- Swami here refers to the way Andal's friends make fun of her for choosing Ranganatha to be her husband. The peers ask her-

- "**naagEsaya: sutanu**": How come the man you seek to marry has a snake for bed? Even a snake charmer does not lie with the snakes in the basket. And, you must share this bed! Brides normally like to lie on "Panchasayanam", never a snake. It seems that he will not get sleep if he does not have his snake bed. Did he not take his snake bed with him, when the Azhwar asked him to quit Kanchi? (*Painnaagappai suruTTik koLL*)
- "**Pakshi ratha**": "What vehicle does he have to take you out? If you want to go out, you must ride on a bird with him. You are slender. Will you not get scared of falling off when the bird flies so fast? Did you not tell AnjanEya that you feared falling off when he offered to carry you on his shoulders? (*vEgO maam mOhayEth tava*). Is not GaruDa speedier when airborne?"
- "**jaatah svayamvara pathi: purushah: puraana;**": You are so young. How come you chose such an old man for husband? They say that none knows his date of birth.
- "**YEvam vidaa: samuchitam praNayam bhavatyaa:parihaasa giraah**": By '*yEvam vidaa:*', Swami implies that the fun did not stop with these three aspects but many others too like his stealing butter and getting caught red handed and bound etc.
- "**Sandarsayantiparihaasa giras sakheenaam**": When "*darsayanti*" is enough, why use "*sandarsayanti*"?

This is to show that her choice was most appropriate: He is the *parama purusha* who reclines in *Ksheeraabdi on AdisEsha*; His bird, GaruDa takes him fast to relieve the trauma of his devotees; He is indeed "*Purana purusha*"- the Parama purusha- the Supreme *purusha* (*sarve itaraah sthree svabhaavaa:*)

SLOKAM 14:

- It is customary to present an umbrella to the bridegroom. Rangaraaja is the groom here and he needs to be presented one. The bees that surround the garlands offered by Andal to him are circling around his head giving the appearance of providing an umbrella befitting the "*Ekachakraadhipathi*" that he is.
- "**Hitvaa bujaantara gataamapi vaijayanteem**": When Andal gave her garland; the bees deserted the Vaijayanti garland on his chest and start circling on Andal's garland that he wore on his head.

SLOKAM 15:

- Continuing the theme of comparing Vaijayanti maala with Andal's maala, Swami says that the Lord preferred Andal's garland to vaijayanti vanamaala.
- "**amOdavatyapi**": Even though vaijayanti maala is fragrant (aamOdam=fragrance). Some flowers have fragrance; some others have color, but the garlands worn by the Lord have both. Even so, the Lord prefers Andal's garland.
- "**raagaanvitaapi, lalitaapi guNottaraapi**": 'Raagam' means that which gives pleasure. Vaijayantimaala embraces the Lord's chest with pleasure.
- "*lalitaapi*" denotes it is light, not like the life-size '*tOmaalai*'.
- "*guNottaraapi*" *vaijayanteem cha maalaam*" says Sukha.
- "*Vaijayantee vibhooshaNam*" says Swami Desika.
- Emperumaanaar eulogized it saying *vaijayantyya vanamaalaa viraajitam*". Despite all these (note the use of the word "*api*" after each quality), Swami says that Andal's garland was far superior to the one offered by Maalaakaara or TONDar aDippoDi Azhwar or Periyazhwar or even the Vaijayanti maala.
- "**gOdhe! Bhavat adharitaa khalu vaijayanti**": Thus, vaijayanti is your maala has made vaijayanti down below in rank. It occupies only the chest whereas your garland adorns the head.

SLOKAM 16:

- Any *Svayamvaram* will not be complete without *mangaLa vaadya gOsham*, music, feast etc. Can Andal *Svayamvaram* go without these?
 - "**svachchanda kalpita sapeethi rasa pramOda**": When there is "pankti bhOjanam" partying and eating there would be lot of fun. More so in a booze party.

- The bees that have drunk to their heart's content swarm, swing and sing as they like (svachchanta)
- "**manjuswanaa madhulihO viddadu:**"The 'buzzing of the bees reengaaram" serves as the light music. (*vaNDinam muralum sOlai*)
- "**svayamvaram kamapi mangaLa toorya gOsham**": This *reengaaram* itself serves the purpose of playing Naadaswaram, mridangam "geTTI mELam" etc and **provide a veritable ensemble of orchestra.**

SLOKAM 17:

- Perumaal is "*sarva gandan*". He has natural fragrance.
 - Added are those emanating from the lotus emerging from his navel (*naabeekamalam*),
 - those of the Vijayanti Vanamaala that adorns his broad chest,
 - the natural flavor of the breasts of Mahaalakshmi besmeared with sandal paste and more importantly
 - those of the *Veda pushpams* that are submitted at his feet (*Nigama parimaLam*).
 - "*datE natEna sirasaa tava mouLi maalaam*": The fragrance of the garland worn by Andal and received by him with bowed head at the top of his crown is far superior to the abovementioned perfumes.

SLOKAM 18:

- "**chooDaapadEna parigrihya tava uttareeyam**": The Lord did not stop with the garland. He also taken away and adorned himself with the upper garments of Andal. (*uttareeyam*).
- Even to this day, we see that the cloth endings of the wedding couples being tied together at the tip so that the couple cannot go apart from each other!
- The "*Vastra apaharaNam*" of the gOpis on the banks of Yamuna was for punishing them (*SikshaNam*) for taking bath in the nude. The "*Vastra apaharaNam*" here is for protection (*rakshaNam*). Rangapathi becomes "*gOdhaapathi*"

SLOKAM 19:

- "**yah sarva gandah iti saadaram udvahanti**": Here Swami says that by all these, "*Sarvagandan*" becomes "*sarvOttama gandan*" (*udvahanti*)

SLOKAM 20:

- The maalaa got on the mouli of the Lord. gOdha looks at it with longing eyes her eyesight itself becomes a garland of "karu neidal" flowers.

SLOKAM 21:

- "**anyOnya maalya parivrittim abhishTu vantah**": This is the description of the exchange of garlands that takes place during the wedding functions (*maalai maaRRutal*). The bride and the groom exchange each other's garlands.
- "**vaachaalayanti vasudE! Rasikaa: trilOkeem**": The spectators from all the three worlds take sides to declare as to who is the winner and their debate rents the air.
- "**nyoonaani adhikat samataa vishayair vivaadai**": Some hold that she puts more garlands on him; others hold that he puts lot more on her shoulders. Some others assert that both are equal in the matter of exchange of garlands. So, the fun never seems to end and goes on and on.

SLOKAM 22:

- "**doorvaadaLa pratimayaa tava dEha kaantyya, gOrOchanaa ruchirayaa cha ruchaa indiraayaa;**"
- The bridegroom stands between gOdha on one side and Lakshmi on the other. When the golden yellow color "*GOrochana*" of PeriyapiraaTTi and the bluish green (*arugam pull*) hue of "gOdha reflect on the dark blue color of Lord's TirumEni. It becomes multicolored like the neck of the peacock. (***aaset anujjita sikhaavana khaNTa sObam***)

- Seva Swami remarks humorously that if the mother of the groom were to see this, she would comment how her son had changed his color on getting married! **Luckily for the brides, they do not have a mother-in-law!**
- Swami Desika says that this scene of *GOdarangan* will bestow all mangalAm to the beholders.

SLOKAM 23:

- Describing the merging of Andal in the archaa murti of Ranga (*archaavataara samaadi*) Swami offers "*mantra pushpam*"
- **The very first word of this Paasuram is "archaa" to indicate the transformation of Andal from human form to archaa form.**
- Did not YudhishTira ask Bheeshma "*kam archantah?*" and Bheeshma replied "*tamEva archayan nityam bhaktyaa*" and *PuNDareekaaksham sthavai: archEt nara: sadaa*"
- "***naathyam tvayaa kamalayaa cha samEyivaamsam***": In this StOtra, naturally the pride of place goes to gOdaa (*Tvayaa*) and Kamala comes only later as indicated using "*cha*" in "*Kamalayaa chā*". In other words, Swami reiterates the concept that gOda is none other than BhooDEvi which he emphasized in the first paasuram itself by saying "*saakshaat kshamaam*"

SLOKAM 24:

- Here is beautiful pen portaroyal of the plight of Perumaal caught between SridEvi and bhooDEvi.
- "***ardraa aparaadini janEpi abhirakshaNaartam RangEswarasya ramayaa vinivEsyamaanE***"
- The *Chetanas* indulge incessantly in committing sins upon sins in a never-ending manner. When they are brought before the Lord on the judgment day, he is totally put off and turns his face to his right side where Mahaalakshmi is seated and asks "Who has not erred? (*Na kaschit na aparaadyati*)"
- "***Paarsve paratra bhavatee yadi na aaseet***": He is tired of listening to her recommendations to forgive and turns to his left side where BhooDEvi is seated. She vehemently protest and says that the jeevan on the dock was totally innocent and had not committed any sins at all because she is *agjnaata nigrahaam*- she does not see any faults and therefore, does not know any need for punishment..
- "*praayENa dEvi vadanam parivartitam syaat*": Swami addresses Bhoo dEvi: "If you were not there on his side (and on our side), the Lord's face would have remained turned away from us and we would have no recourse to salvation.

SLOKAM 25:

- "***bhrookshEpa eva tava bhOgarasaanuulah***": Your approval of Lord accepting us indicated by the movement of your eyebrows, while becoming an occasion for Lord's enjoyment (*bhOgam*), it serves another purpose of bringing (*yOgam*) good fortune for us. You have done it. You have saved our souls"
- "***karmaanubhandi phala daana ratasya bandhu***" The Lord is known to dispensing justice according to one's karma?" asks Swami.
What a pity!

Where has his independence (*Svaatantryam*) gone?" asks Swami.

SLOKAM 26:

- Here Swami compares the divine trio to cloud, lightning, and rain.
 - The Lord is like the rain bearing cloud (*kaar mugil vaNNan*).
 - Periya piraaTTi is like lightning (*hiraNyavarNaam* and *VidhyullekEva bhaasvaraa*).
 - "***durgatya durvisha vinaasa sudhaa nadeem tvaam***": And, Bhoo dEvi is like the rain (*varsham*) that brings instant (*achirENa*) relief and delight to the parched earth.

SLOKAM 27:

- "**Jaataaparaadamapi maam anukampya gOde!!** Even though I am the worst sinner committing apachaarams all the time, you out of your innate compassion always forgive me and persist in doing good to me
- **Vaatsalya nirbharatayaa jananee kumaaram sthanyEna vardayati dashTa payOdaraapi**". This is like when the mother who breastfeeds her baby, it sometimes bites her breast. Unmindful of the hurt, the mother continues to feed the baby.
- This is like KulasEkara Azhwar saying "*arisinathaal eenra taai agatriDinum maRRavaL tan aruL ninaintE azhum kuzhaviyaduvE pOnrirundEn*" Of course; KulasEkara Azhwar was speaking from the side of the child. Here, it is from the side of the compassionate mother.

SLOKAM 28:

- **This is the Dyaana SIOkam of this StOtram.**
- Elders used to say that even if this sIOkam is recited, it would yield the same fruits as reciting the entire StOtram.

*Satamakha maNi neelaa chaaru kalhaara hastaa
Sthana bhara namitaangee saandra vaatsalya sindhuh /
Alaka vinihitaabhih sragbhir aakrushTa naathaa
Vilasatu hridi gOdaa vishNu chittaاتمajaa nah //*

- "*Satamakha maNi neelaa*": How her green color has turned blue? May be because the couple had exchanged not only garlands but also their colors!
- "*Sthana bhara namitaangee*": Slightly bent due to the burden if her breasts true to "Saamudrikaa lakshaNam"
- "*saandra vaatsalya sindhuh*": The overflow of infinite compassion
"*Alaka vinihitaabhih sragbhir aakrushTa naathaa*" One who charmed her spouse by her beautiful locks of hairs.
- This is the last SIOkam of this StOtram. The next one is in the form of "*phalasaruti*"

SLOKAM 29:

- "**Yah vakti**" One who says. Just say it as they say "Say it with flowers"
You do not have to commit to memory or take efforts to recite fully.
- This is like "Ingu ipparisu uraippaar" in the 30th Paasuram of Tiruppavai.
- **What is the phalam?**
- "**sarva kamala sEvaam saaswateem abhyupaishyan**"
You are assured of rendering all kinkaryams at the lotus feet of the divine couple forever (saaswatam)

Thus concludes "gOdaayah charitam mahat"

- **Why Swami Desika stopped with 29 Paasurams?**
 - It is not because he cannot express any more sentiments but because he does not want to exceed the 30 Paasurams that Andal had composed in Tiruppavai
(*Muppatum tapaamE*)
-

For complete reading on Andal, please download the E Book "Andal Vol 1 & 2" by Anbil Ramaswamy from www.anbilramaswamy.org

Andal's 143

Mukundagiri Sri APN Swami's
Kalakshepa Shishyan
Krishna Varahan

Sri:

Goddess Andal wrote Thiruppavai consisting of 30 verses explaining the meaning of the Vedas. She explained the ultimate ONE and the only person who can grant us Moksha is Srīman Narayanan. She makes it apparant in the first verse itself that "Narayanane manakku parai tharuvaan".

Knowing that, Narayanan will grant us Moksha, how do we approach him or inform HIM that we are ready to be united with him. So, Andal starts to compose another work, explaining us the various situations and emotions that she went through and how HE rescued her.

Communication is the key for any successful relationship. There are many ships that we are aware, but the only ship that takes us beyond this samasara ocean and reach HIM is wor'ship'.

Andal possesses the purest type of bhakti (love) for Perumal, and she expresses this not just through her verses in "Nachiyaar Thirumozhi," but also through the overall number of verses, which serves as a subliminal signal to HIM about her bhakti.

This work consists of "**143**" verses. There is no need for any explanation to show how devoted Andal is. Andal tells us how to treat our closest family members with respect. Narayanan is the one who will go above and above for you and is willing to resign from his position in order to be with you.

Let us dwell into it...

1. Getting the blessings of an experienced person:

In our culture, it is always vital to get the consent of elders before beginning any activity so that it is finished smoothly and without any obstacles or delays. Also, one should not associate with or enjoy the fruits of success, but rather credit it to HIM. So, receiving words of advice from an experienced person is the best blessing that one could receive.

தையொருதிங்களும்தரைவிளக்கித்
தண்மண்டலம் இட்டுமாசிமுன்னாள்;
ஐயநுண்மணல் கொண்டுதெரு அணிந்து
அழகினுக்கலங்கரித்தனகதேவா;
உய்யவும் ஆங்கொலோ என்று சொல்லி
உன்னையும் உம்பியையும் தொழுதேன்;
வெய்யதோர் தழல் உமிழ் சக்கரக் கை
வேங்கடவற்கென்னை விதிக்கிறியே.

Because the beloved is the PERUMAL itself, we must keep our home (manas) clean. It is absolutely okay that the higher purpose is to attain PERUMAL, and that you are utilizing a means of another deity, such as Kamadeva, to get there. Hanuman displayed this in the Ramayana by worshipping Surya, Indra, and Vayu, but his ultimate purpose was to find Sita in Lanka.

2. Ignoring the presence of your beloved:

The general human tendency is to trash other people's creations if you are not given importance. Imagine being the sole cause for the existence of this Universe' and being disregarded while another person is celebrated in front of you.

முற்றத்தூடு புகுந்து நன முகம காட்டிப் புன முறுவல ஶசயது,
 சிற்றிலோடெங்கள்சிந்தையும் சிதைக்கக் கடவையோ கோவிந்தா;
 முற்ற மண்ணிடம் தாவி விண்ணுற நீண்டளந்து கொண்டாய்; எம்மை;
 பற்றி மெய்ப் பிணக்கிட்டக்கால் இந்தப் பக்கம் நின்றவர் ஏன் சொல்லார்.

Although this is a game played in a relationship to test the strength of the link, one must embrace the beloved to the fullest even if HE attempts to play with or destroy our creation, as HE is the person with the greatest mercy who will liberate us from this cycle of births.

3. Passionate fight:

Fights are a typical occurrence in any relationship that is meant to last. In fact, it strengthens the link even more than before. We initially overlook HIS presence and move on with our lives. To tease us, HE takes our valuable stuff to see if the relationship is genuine.

நீரிலே நின்றயர்க்கின்றோம் நீதி அல்லாதன செய்தாய்;
 ஊரகம் சாலவும் செய்த்தால் ஊழி எல்லாம் உணர்வானே;
 ஆர்வம் உனக்கே உடையோம் அம்மனை மார் காணில் ஒட்டார்;
 போர விடாய் எங்கள் பட்டை பூங்குருந்தேறி இராதே.

During this time, we would terrify HIM into abandoning the relationship, so HE would pretend as if HE had lost the struggle, but HE is unconcerned that our atma yearns for him and would go to any length to get HIS attention.

4. Worrying about reunion after the fight:

It is natural for people to look for favorable omens after a quarrel in order to be comforted that the relationship will not end. This could be a blossoming plant, a grand decorating of a site, or actions displaying HIS courage, among other things.

பழகு நான் மறையின் பொருளாய்; மத
 மொழுகு வாரணம் உய்யஅளித்த; எம்
 அழகனார் அணியாச்சியர்சிந்தையுள்;
 குழகனார்வரில் கூடிடுகூடலே.

These serve as positive affirmations that HE will never abandon us and that we will soon be reunited with HIM.

5. Explaining your situation to birds:

We continue to be concerned about the struggle and explain our situation to birds such as parrots and cuckoos in order to inform your beloved that you miss him terribly.

மென்னடையன்னம்பரந்துவிளையாடும் வில்லிபுத்தூருறைவான்தான்;
 பொன்னடிகாண்பதோராசையினால் என்பெருகயற்கண்ணிணைதுஞ்சா;
 இன்னடிசிலொடிபாலமுதூட்டி எடுத்தஎன்கோலக்கிளியை;
 உன்னொடுதோழமைகொள்ளுவன்குயிலே! உலகளந்தான்வரக்கூவாய்.

6. Dreaming about joining hands with HIM:

We tend to fantasize about the big day of the marriage and the entire process that would take place during the occasion, such as the arrival of the bridegroom, decorating the venue, seeking the blessing of the elders, chanting of Vedas including sprinkling of holy water, lighting of lamps, holding hands (Pani grahanam, the most important aspect of the wedding), taking seven steps around the fire, and finally getting smeared with sandal paste to cool them after spending most of the time in front of agni (fire).

வாரணம் ஆயிரம் சூழவலஞ்செய்து;
 நாரண நம்பி நடக்கிறான் என்றெதிர்;
 பூரண பொற்குடம் வைத்து புறம் எங்கும்;
 தோரணம் நாட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்.

Even today, these ten phrases are chanted at weddings to indicate that the newlywed pair will remain sweet forever.

7. Asking about his wellness to his objects/ items:

The dream state is so similar to reality, when we dream about it, we feel as if it truly happened. We wake up realizing we've dreamed about marriage and feeling even more lonely because HE is yet to come to take us.

கற்பூரம்நாறுமோ? கமலப்பூநாறுமோ?;
 திருப்பவளச்செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ?;
 மருப்பொசித்தமாதவன்தன் வாய்ச்சுவையும்நாற்றமும்;
 விருப்புற்றுக்கேட்கின்றேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே!

This makes us wonder if HE is doing okay and what is causing the reunion to be delayed. As a result, we begin to enquire for HIS well-being to those objects that never leave him (Conch).

8. Sending an envoy:

Despite praising the conch and pleading for HIS well-being, neither HIM nor the conch respond. Time passes, and large dark clouds appear in the sky, signifying that the monsoon season is about to begin. Dark clouds symbolize HIM, and the rain that falls on us is nothing more than a mercy shower from HIM.

சங்கமாக்கடல்கடைந்தான் தன்முகில்காள்; வேங்கடத்துச்
 செங்கண்மால்சேவடிக்கீழ் அடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்;
 கொங்கைமேல்குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்து; ஒருநாள்
 தங்குமேல் என்னாவிதங்குமென்றுஉறையீரே.

Realising no response from HIM, we send our message via the clouds with the hope that it would reach HIM and HE will come to our rescue. Sending a messenger isn't something new, as we had seen that in Mahabharata where Rukmani sent her message of marrying Krishna via a Brahmin. Kalidasa composed Megha Sandesham and Swami Vedanta Desikar composed Hamsa Sandesham in which Rama sends his message to Sita through Hamsa.

9. Getting emotional when the monsoon sets:

The monsoon season has a propensity to affect our mood swings, especially if we are far from our loved one. In the Srimad Ramayana, after Ravana kidnapped Sita, Rama felt lonely and became enraged with Sugriva. We would readily fall to such notions if the monsoon could play on the great Rama's mind.

நாறுநறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு; நான்
 நூறுதடாவில்வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்துபிராவைவத்தேன்;
 நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசில்சொன்னேன்;
 ஏறுதிருவுடையான் இன்றுவந்துஇவைகொள்ளுங்கொலோ?

The monsoon isn't helping the separation, so we pray more and offer sacrifices to HIM. There is a proverb that says Sama (diplomacy or conciliation), Dana (gifts), Bheda (trick or mind-control), and Danda (force or punishment). So far, we've attempted unsuccessfully to contact HIM through Sama, and now it's Dana's turn to entice HIM with butter. As HE loves butter, it is the right time to butter HIM with butter.

10. Talking to the nature:

Frustrated and despondent that the efforts to be united hasn't fulfilled yet, we tend to beg various components of nature, such as flowers, birds, rain, ocean, and so on, to assist in unity. Unfortunately, we are in excruciating suffering, but we remain hopeful that HIM will come to us.

கார்க்கோடல்பூக்காள்! காரகடல்வண்ணன்என்மேல்; உம்மைப்
போர்க்கோலம்செய்து போரவிடுத்தவன்எங்குற்றான்?
ஆர்க்கோஇனிநாம் பூசலிடுவது?; அணித்துழாய்த்
தார்கோடும்நெஞ்சந்தன்னைப் படைக்கவல்லேன்அந்தோ!

We do, at times, lose hope and, in some situations, our lives. But this is not correct because HE will never abandon someone who is loyal to HIM (To those who has surrendered to HIM). When Vibhishana wanted to surrender to Rama, HE said this to Sugriva that HE will protect anyone that seeks surrender to HIM.

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते ।
अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥

With these in mind, we continue hard and seek guidance of learned person (Guru) to bring solace in our mind. The Guru teaches us that HE took a vow during Thirumanjanam by wearing yellow cloth and tulasi garland that we belong to HIM and would come at any cost.

11. Discussing with your neighbours:

There is no indication of HIM even after practicing surrender (saranagati). This renders us frail and unable to handle the separation. Our anguish is palpable, and the entire neighborhood is sympathetic to the situation. However, we continue to hope that HE will appear because HE never disappoints anybody.

பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்கு; பண்டொருநாள்
மாசுடம்பில்நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம்;
தேசுடையதேவர் திருவரங்கச்செல்வனார்;
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும்பேராவே.

We recall HIS previous deeds in protecting Bhoodevi while she was submerged in the ocean. HE responded quickly and saved without regard for ego. After saving Bhoodevi, HE promised that anyone who remembers HIM during their lives will be rescued. Why is there a delay in reaching us while we are in pain due to separation?

12. Willing to give yourselves to your beloved:

Time passes, but there is still no sign of HIM, and our anguish grows by leaps and bounds. Furthermore, we have no energy left in our bodies to even lift ourselves, so looking for HIM is out of the question. We beg our folks to take us to all of the places where HE typically goes to see if HE is waiting for us.

கூட்டிலிருந்துகிளிஎப்பொழுதும் கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்றுஅழைக்கும்;
ஊட்டக்கொடாதுசெறுப்பனாகில் உலகளந்தானென்றுஉயர்க்கவும்;
நாட்டில்தலைப்பழியெய்தி உங்கள்நன்மையிழந்துதலையிடாதே;
சூட்டுயர்மாடங்களுக்குழந்துதோன்றும் துவராபதிக்குஎன்னைஉய்த்திடுமின்.

In most cases, a pet will say the names that we teach them. When a visitor arrives, it will mention the names that they were taught. Even the call of such a pet causes us grief because HE has not yet arrived for us.

13. Everything looks like your beloved:

We've gotten exceedingly tense as a result of the separation, and our pleas to people to take us to locations where HE would go are futile since they're concerned about our condition. There is no more energy, and they are unsure whether we will survive the journey. Because of our situation, everything around us appears to be HIM, and we begin to hallucinate.

ஆரேலகத்துஆற்றுவார்? ஆயர்பாடிகவர்த்துண்ணும்;
காரேறுழக்ககழக்குண்டு தளர்ந்தும்முறிந்தும்கிடப்பேனை;
ஆராவமுதமனையான்தான் அமுதவாயிலுறிய;
நீர்தான்கொணர்ந்துபுலராமே பருக்கிஇளைப்பைநீக்கீரே.

Perhaps we would regain our power if any of HIS objects touched us, such as his garments, tulasi garland, honey, drops of water that accumulate in the holes of HIS flute, dust from HIS feet, and so on, as we would then sense the unity with HIM.

14. Finally meeting HIM and enjoying the trance:

We go through all levels of pain in this world, and our sole goal is to get to HIM. This is our sole and goal. Despite our repeated attempts to obtain HIM, we had a constant dedication and trust that HE would never abandon us. Finally, happy with our approach, HE is now ready to lead us on the path of enlightenment.

மாதவன்என்மணியினை வலையில்பிழைத்தபன்றிபோல்;
ஏதுமொன்றும்கொளத்தாரா ஈசன்தன்னைக்கண்டீரே?;
பீதகவாடையுடைதாழ்ப் பெருங்கார்மேகக்கன்றேபோல்;
வீதியாரவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே.

HE deftly avoids every net or trap that we set for him. However, if we are devoted to HIM and have steadfast devotion to approach HIM, the outcome (moksha or being united with HIM) is unlimited and beyond anyone's description.

This is the lovely procedure that Andal showed us for falling in love with Perumal and communicating our feelings to him. If you do this with sincerity, you will undoubtedly receive a response from HIM in the form of 143.

According to Section 143 of the Indian Income Tax Act, "It is an indication to the taxpayer that the department has received the return and that there is no sum payable or refundable to the assessee".

When you have no payables or refunds (sin or boon), you will be liberated from this world and achieve Moksha, where you will be able to enjoy your beloved Perumal.

If your return is faulty or incomplete, it will be dealt with under Section 143 of the Indian Penal Code, which means that the Atma shall be imprisoned in another body until the act is corrected.

Finally, when you add the numbers 1 + 4 + 3, you get 8, which is one of the sacred three mantras of SriVishishtadvaitam. As a result, the way that we should take to reach HIM is the "Saranagati" path. Let us follow Andal's path on her Thirunakshatram (birthday) and obtain 143 from Perumal.

ஆடிப்பூரத்தில் அவதரித்து இராமாநுஜனை அண்ணனாக்கி
 வாடாமாலையை சூடி அரங்கமன்னாரை ஆள்ளாக்கி
 திருவடமதுரை இடைச்சிப்போல சிறுமிகளோடு சேர்ந்து
 வங்கக்கடல் கடைந்தவனைப் பாடி அடிப்பணிந்து
 கஞ்சனையில் மாலைசாற்றி பரந்தனை அடைந்தவளே!
 சரணாகதி தத்துவத்திலொரு திங்கள் பாட்டிலுரைத்தவளே!
 மணக்காலுக்குத் தொடுத்தாளே ஓர்திருமொழி பிரபந்தம்
 ஆழ்வார்களின் செல்லப்பெண்ணே! உன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ ஆராதன - சிவசுந்தரி

ஆண்டாள் வாழித்திருநாமம்

கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர்
சோதிமணிமாடம் தோன்றுமூர் - நீதியால்
நல்லபத்தர் வாழுமூர் நான்மறைகள் ஓதுமூர்
வில்லிபுத்தூர் வேதக் கோணூர்

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும்
வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும் - கோதை தமிழ்
ஐயைய்ந்தும் ஐந்தும் அறியாத மானிடரை
வையம் சுமப்பதும் வம்பு

திருவாடிப்பூரத்து செகத்துத்தித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே
ஒரு நூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயிரரங்கர்க்கேகண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாரும் திருவல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவைநகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே

கமலமுடன் வில்லிபுத்தூர் விளங்கவந்தாள் வாழியே
கானார் நற்றுழாய்கானத்து அவதரித்தாள் வாழியே
விமலமாம் திருவாடிப்பூரத்தாள் வாழியே
விஷ்ணு சித்தர் வளர்த்தெடுத்த விளங்கபிழையாள் வாழியே

அமல திருப்பாவை ஐயாறு அளித்தருள்வாள் வாழியே
 ஆக நூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
 அமுதனாம் அரங்கனுக்கே மாலையிட்டாள் வாழியே
 ஆண்டாள் தன் இணையடிகள் அனவரதம் வாழியே

வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப் பூரம்

மேன்மேலும் மிகவிளங்க விட்டுச் சித்தன்
 தூய திருமகளாய் வந்தரங்கனார்க்குத்

துழாய் மாலை முடிசூடிக்கொடுத்த மாதே!
 நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும்

நீயுரைத்த தையொருதிங்கள் பாமாலை
 ஆய புகழ் நூற்று நாற்பத்து மூன்றும்

அன்புடனே யடியேனுக்கருள்செய் நீயே

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

www.facebook.com/sakthivikatan

Sri Aandal Thiruvadigalae saranam